

இலங்கையில் பொறுப்புக்கூறுதலுக்கும் தண்டனைக்கும் அப்பாற்பட்ட நல்லிணக்கம்

த. கிருஷ்ணமோகன்

ஆய்வுக்கருக்கம்

சமரீ, சமத்தவம், சமவாய்ப்பு, நல்லிணக்கம், பொறுப்புக்கூறுதல், குற்றம் இழைத்தவர் களுக்குத் தண்டனை வழங்குதல் என்பனவாகளை உறுதிப்படுத்துதல் இலங்கை அரசாங்கத்தின் சட்டபூர்வக் கடனையாகும். இலங்கையில் தேசிய நல்லிணக்கத்தினை உருவாக்குதல் மற்றும் பொறுப்புக்கூறுதல் போன்றன தொடர்பாகக் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைத்துறாவின் சிபாரிசுகள் மிகவும் காத்திரமான பல அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன, தேசியச் செயற்பாட்டுத் திட்டத்தினூடாகச் சில சிபாரிசுகளை மட்டும் தடைமுறைப்படுத்த இலங்கை அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்காது. கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைத்துறாவின் சிபாரிசுகள் உள்நாட்டு வுத்தத்தில் நிகழ்ந்த சர்வதேச மனித உரிமை மற்றும் மனிதாபிமானச் சட்ட மீறல் செயற்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்குப் பொருத்தமானதல்ல என்பது இக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானமாகும். எனவே, இக்கூறிய தொடர்பில் உதவியை வழங்க இக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை விஞ்சும்பம் நிகழ்த்தியிருக்கிறது. நல்லிணக்கத்தினை உருவாக்க உண்மையைக் கண்டறிவும் பொறுமுறையை உருவாக்க வேண்டும் என்பது இக்கியநாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் தீர்மானமாக இருக்காது. ஆனால் இக்கூறிய நிறைவேற்றுவதில் இலங்கை தேய்வியடைந்ததால், உள்நாட்டு வுத்தத்தில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் மற்றும் மனிதாபிமானச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டதனை விசாரிப்பதற்காகக் கத்திரமானவுதல் நம்பகத்தன்மையானது என சர்வதேச விசாரணை தடைபிற வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தினை இக்கியநாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை திறைவேற்றியது. சாணாமல் பேரவைகள் மற்றும் நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகள் தொடர்பான நம்பகத்தன்மையான விசாரணை, அத்தகைய பகிர்வு மூலமான அரசியல் தீர்வு, கத்திரமான சீவில் திறுவனங்களால் பண்படுத்தாதல், சட்ட ஆட்சியை திறைவுதல் போன்றவைகளுடாகச் சமத்தியை வழங்குவதில் இலங்கை இக்கூறிய தேய்வியடைந்துள்ளது. பொறுப்புக்கூறுதல், தண்டனை பொறுதல், ஆக்கிய இயங்குவனவுதல் தவிர்ந்து நல்லிணக்கம் தொடர்பாகப் பேசுவதையே இலங்கை விகும்புகின்றது.

கிறவுச்சொற்கள் : நல்லிணக்கம், பொறுப்புக்கூறுதல், வுத்தக்குற்றங்கள், தண்டனைகள், சிபாரிசுகள்

1. சிறீமுகம்

இலங்கையின் உள்நாட்டு வுத்தம் முடிவடைந்து ஏறக்குறைய ஆறு வருடங்களின் பின்னர், 2015 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் அரசியலில் பெரும் அதிர்வலைகளை உருவாக்கிய ஆட்சி மாற்றம் நிகழ்ந்தது. இக்கிய தேசியக் கட்சியும், இலங்கை கத்திரிக் கட்சியும் கூட்டிணைந்து புதியதொரு ஆட்சியை திறைவிக்க

கொண்டன. இலங்கை கத்திரிக் கட்சியைச் சார்ந்த மைத்திரிபால சிறீசேனா சிறுபான்மை மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவுடன் இலங்கையின் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இக்கிய தேசியக் கட்சியைச் சார்ந்த ரணில் விக்கிரமசிங்கா பிரதம மத்திரியாக நியமனம் செய்யப்பட்டதுடன், இரண்டு கட்சிகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில்

அமைச்சரவை நியமனம் செய்வப்பட்டது. தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா. சம்பந்தன் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகக் கப்பட்டார். உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்த காலப்பகுதியில் தேசிய மற்றும் சர்வதேசமையில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட இனக்கலகங்களிடையிலான நல்லிணக்கம் மற்றும் பொறுப்புக்கருதல் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளை இலங்கையில் தொன்றிய இப்புதிய அரசியல் கலாசாரம் மாற்றியமைக்க முயற்சிக்கிறது. கூட்டரசாங்கம் உருவாக்கியுள்ள இப்புதிய, அரசியல் குழுவில் தடைப்பட்டிருந்த நிலைத்திருக்கக்கூடிய சமாதானம், பொறுப்புக்கருதல், இனக்கலகக் கிடைவிலான நல்லிணக்கம் என்பவற்றைப் புதியதொரு உத்தேசத்துடன் செயற்படுத்தத் தேசியவையிலும், சர்வதேசவையிலும் முயற்சிக்கப்பட்டு வருகிறது. உள்நாட்டு யுத்தத்தில் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம், மனித உரிமைகள் சட்டம் என்பவைகள் மீறப்பட்டமை தொடர்பாகச் சுதந்திரமானதும், நம்பகத்தன்மையானதுமான விசாரணைகள் நடத்தப்படுதல், கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்துதல் போன்றவற்றில் இலங்கை அரசாங்கம் தனது பொறுப்பினை வெளிப்படுத்துவது சர்வதேசக் கடைமையாகும் என்ற தீர்மானம் 2013 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இலங்கைக்கு எதிராக ஐக்கியநாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களைப் பொருளாதார அபிவிருத்தி, வறுமைத்தணிப்பு தவறாட்சி என்பவைகளுக்கு ஊடாக எதிர்கால இலங்கையில் தேசிய நல்லிணக்கத்தினை உத்தரவாதப்படுத்தக் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் எனக் கோரப்பட்டது. 2015 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையில்

முற்பதாவது கூட்டத்தொடரின் 30/1 இலக்கத் தீர்மானம் இலங்கையின் ஆதரவுடன் நிறைவேற்றப்பட்டது. மனித உரிமைகள், மற்றும் பொறுப்புக் கருத்துடனான நிலைமாற்றுத்தியை (Transitional Justice) நிலைநிறுத்த இலங்கை பொறுப்புடன் செயலாற்றும் என்ற உறுதி மொழியை இத்தீர்மானம் மூலம் இலங்கை வழங்கியிருந்தது. அத்துடன், உள்நாட்டு யுத்தத்தின் பின்னர் மகிந்தராஜபக்சா தலைமையிலான அரசாங்கம் மேற்கொண்ட உருவாக்கக் கொண்ட ராஜதந்திரமொதல்மனை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததுடன், சர்வதேச மனித உரிமைகள் பேரவைபுடன் கூட்டுறவு மற்றும் இனக்கத்துடன் பயணிக்கின்ற மனோபாவ மாற்றத்துடன் இலங்கையின்னது என்ற செயலியையும் இலங்கை அரசாங்கம் மேற்குவகிற்று வழங்கியிருந்தது. முற்பதாவது கூட்டத்தொடரின் 30/1 இலக்க தீர்மானம் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் பொது மரபான செயல்கள் மூலம் மக்களுக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியமைக்குப் பொறுப்புக்கருதல் வகையிலான பொறிமுறைபொன்றுடன் கடிப நிலைமாற்றுத்தியை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை அழுத்திக் கூறியுள்ளது. இத்தீர்மானம் நிலைமாற்றுத்தியும் நல்லிணக்கமும், உரிமைகளும் சட்ட ஆட்சியும், பாதுகாப்பும் இராஜ்யவந்தை நீக்குதலும், அநிகாரப்பிரிவு சர்வதேசக் கண்காணிப்பு போன்ற பிரதான விடயங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. இத்திலையில் இக்கட்டுரை நல்லிணக்கத்திற்கும், பொறுப்புக்கருவதற்கும், நிலைமாற்றுத்திக்கும் பொருத்தமானதும், தேசியளவில் செயலாற்றத்தானடக் கடிபயுமான திட்டத்தினைச் செயற்படுத்துவதில் இலங்கை அரசாங்கம் தோல்வியடைந்துள்ளதா? கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் பிரதான சிபாரிசுகளாகிய சட்ட ஆட்சியை மீள் நிறுவவுது. இராஜ்யவ, நிறைவேற்றுத்துறை அநிகாரங்களை பழைய நிலைக்கு கொண்டுவருவது, மனித உரிமை மற்றும் மனிதநடிமானச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டமை தொடர்பாகச்

கத்திரமான விசாரணைகளைத் தொடக்குவது, இவமோதலுக்குப் பொருத்தமான அரசியல் நீர்வினைக் காண்பது போன்ற விடயங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதிலிருந்து இவங்கை விவகாரங்களை விடும்புகின்றதா? போன்ற வினாக்களுக்கு விடை தேடுகின்றது. இதற்கான முதன்வினைத் தரவாக ஆய்வுகள் தொடர் புடைய மூலஅறிக்கைகளும், இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளைக் இவ்விடயம் தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள விவாக்கியானங்கள், ஸீமர்சனங்கள் போன்றனவும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. உய்த்தறி மற்றும் தொகுத்தறி துட்புடாக இவ்விடயங்கள் யாவும் விவாதிக்கப்பட்டு பண்புரிமையாக இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

2. உறுப்பினர்கள், பாடல்கள் மற்றும் நல்வினைக் விசாரணை ஆணைக்குழு அறிக்கையின் பிரதான விடயங்கள்

இவங்கையில் நடைபெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தின் இறுதிக் காலப்பகுதியில் (2009) சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம், சர்வதேச மனிதாயிமனைச் சட்டம் என்பன பாரியளவில் இருதரப்பினராலும் மீறப்பட்டுள்ளதாகவும், இதற்குச் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவங்கை பொறுப்புக்கூறுவதுடன், யுத்தக் களத்தில் நடந்த மனிதப்படுகொலைகளுக்கு நம்பத்தகுந்ததும், நடுநிலையாளருமான விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் எனவும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை பொதுச் செயலாளர் பான்-கி மூனிஸால் நிறுவப்பட்ட துணைக்கள் குழுவின் அறிக்கை தெரிவித்தது. இவங்கை அரசாங்கம் இவ் அறிக்கைகளை பாரதூரமானதொன்றாகக் கொள்ளவில்லை. ஆயினும் இதற்குச் சமாதிரமாக 2002 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2009 ஆம் ஆண்டு வரையில் இடம்பெற்ற இளமோதலுடன் தொடர்புடைய விடயங்கள் ஆராய்வதற்காகக் கற்றுக்கொண்ட பாடல்கள் மற்றும் நல்வினைக் விசாரணை ஆணைக்குழு (Commission of Inquiry on Lessons Learnt and Reconciliation -

LLRC) என்ற பெயரில் ஆணைக்குழு ஒன்றினை இவங்கை ஐனாதிபதி மதறித்தராஜபக்சனா திறுவி. இவங்கையில் நல்வினைக்கற்றினையும், தேசக்கட்டுமானத்தினையும் உருவாக்க இவங்கை மக்களிடம் விசாரணை நடாத்தி அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் படி அதனைப் பணித்திருந்தார். 2011 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 16 ஆம் திகதி இவ் அறிக்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு நாட்டுமக்களிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இவ்வறிக்கையின் பிரதான விடயங்களை இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையில் நோக்கம் கருதி பின்வரும் தலைப்புக்களில் வகைப்படுத்தலாம்.

2.1 அறிக்கைக்குப் பின்னர்

மும்பது வகுட உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் தலைவான சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் பொருத்தமான அரசியல் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் செயற்பாட்டிற்கு அரசாங்கம் தலைமைத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். இத்தகைய முயற்சியின் மூலம் சிறுபான்மை மக்கள் உட்பட எல்லா சமூக மக்களின் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தலாம். இப் பொருத்தமான அரசியல் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்காக இனப்பிரச்சினை, ஐனாநாயக நிறுவனங்களை அச்சுறுத்தும் ஏனைய கடுமையான பிரச்சினைகள் அனைத்திற்கும் அதிகாரப் பகிர்ப்புத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அரசியல் நீர்வினைக் காணுதல் வேண்டும் (LLRC, P8-125). இதற்கு அரசியலமைப்பினைப் பொருத்தமான பொறிமுறையாகக் கையாளுவதுடன், இப் பொறிமுறையில் மாகாணங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட இரண்டாவது சட்டசபையொன்றை உருவாக்குவதற்கான சாத்தியம் குறித்து கருத்தில் கொள்ளலாம். அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் மாகாணமக்கள் தங்கள் மாகாணங்களுடன் தமக்குள்ள பிரச்சினைகள் தொடர்பான சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகளை ஆராய்வதற்கும், தமக்குள்ள தத்துவங்களை அனுபவிப்பதற்கும், சட்ட-

நீடுவான தீர்மானமெடுத்தல் பொறிமுறையில் தாம் முக்கிய பங்காற்றுகிறோம் என்ற நம்பிக்கை உணர்வை உருவாக்குவதற்கும் இப் பொறிமுறை உதவியாக இருக்கும் (பத்தி : 8.221). குறிப்பாகக் கிராமிய மட்ட நிலையில் (Grass-Root Level) பிரதேசங்களுக்கு ஆகக் கூடியளவு அதிகாரப்பிரிவு வழங்குவது தொடர்பான பொதுவான சம்மதம் உருவாக்கப்பட்டு நம்பிக்கையினைக் கட்டி யெழுப்ப வேண்டும். இது நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டை வலுவாக்குவதற்கும், முன்னி யூற்றுச் செய்வதற்குமான அரசியல் கருத்து ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்குவதற்கு உதவும்.

அடிப்படைவில் அதிகாரப்பிரிவு மக்களிடையில் அதிக நல்லுறவு மற்றும் ஐக்கியத்தை மேம்படுத்துவதாகவும், ஒற்றுமைமின்மை அல்லது வேற்றுமைகளைக் களைவதாகவும் இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் எல்லா அதிகார மட்டத்திலும், எல்லா சமூக மக்களுக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப் பட்டுள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் முக்கிய கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். எந்தவொரு சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் பாரபட்சமாக நடத்தப்படவோ அல்லது பாரபட்சமாக இருப்பதாக உணரவோகூடாது. மனித உரிமைகளின் முன்னேற்றம் மற்றும் பாதுகாப்பு என்பவற்றின் பரந்த விலாச கட்டமைப்புக்குள் மக்களின் ஐனநாயக அதிகார வலுமீட்டல் தடைபெற வேண்டும். அதிகாரப்பிரிவு பொறிமுறையில் இரண்டு விடயங்களில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் (LLRC,P9:231)

1. கிராமிய மக்களின் அதிக பங்குபற்றவை உறுதி செய்வதற்கு உள்நாட்டுச் சிறுவனைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்குதல் வேண்டும்.
2. மக்களின் தேவைகளை திறவேற்றும் வகையில் பொருத்தமான அதிகாரப் பிரிவு முறையை உருவாக்கும் போது மாகாண சபைகள் பொறிமுறையில் தொழிற் பாடுகளில்

காணப்படும் குறை பாடுகளிலிருந்து கற்ற பாடங்களைக் கருத்தில் கொள்வது அவசியமாகும்.

மக்களுக்கு அதிகாரமளிப்பது மற்றும் மக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறுகின்றவர்களாக அரசியல் தலைவர்களை மாற்றுவது ஆகிய இரண்டு விடயங்களையும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் மற்றும் ஏனைய சமூக மக்களின் தேவைகளை உள்ளடக்கிய ஒட்டுமொத்த பல் கலாசார இலங்கைக்கு அவசியமானதாகும். (LLRC,P9:233). எல்லா கட்சிகளும் பரஸ்பரம் பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொண்டு உள்நாட்டில் அரசியல் தீர்வினை அடைத்துக்கொள்ளத் தங்களை அர்ப்பணிப்பதுடன் (LLRC,P9:234), நாட்டின் இறைமை, ஒருமைப்பாடு, அரசியல் சுதந்திரம், பல்வின சமூகம் என்பவற்றைப் பாதுகாக்கும் வகையில் அதற்கான உள்ளாங்க பொறிமுறைகளைக் கண்டறிந்து பரந்த கட்டமைப்பிற்குள் அதிகாரப்பிரிவு அல்லது அதிகாரப் பிரிவு பொறிமுறையினை உருவாக்க வேண்டும். பிரதேசங்களுக்கு அரித்தமுள்ள அதிகாரப்பிரிவு அவசியமாகும். அதே வேளை சில அதிகாரங்கள் பரிசீலிக்க முடியாத அதிகாரங்களாக மைய அரசின் பொறுப்புக்களில் விடப்படுவதுடன், மத்திய அரசாங்கத்தினால் இவ் அதிகாரங்கள் செயற்படுத்தப்படவும் வேண்டும். நீடித்த மற்றும் நிலையான நல்லிணக்கத்திற்குப் பொருத்தமான எந்தவொரு செயல்முறையின் வெற்றியையும் உறுதி செய்யும் வகையில் அதிகாரப் பிரிவில் முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டும் (LLRC,P9:235). எனவே, கிராமப் பிரதேசங்களுக்கு ஆகக் கூடியளவு அதிகாரப் பிரிவு வழங்கப்படுவதுடன், மாகாணங்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பரிமாற்றத்தொடர்பாகப் பொதுச் சம்மதத்தை (General will) உருவாக்க வேண்டும். இச்சம்மதம் தற்போதுள்ள மாகாணசபைகளின் நீடிப்பிற்கான நம்பிக்கையினை உருவாக்கும்

தொடக்கமாக அமைவும். மக்களைப் பாதிக்கும் ஆளுகைத் தீர்மானங்களை எடுக்கும் போது மக்களின் பங்களிப்பை வலுவடையச் செய்ய வேண்டும். நிறமையான, செலவு குறைந்த மற்றும் வெளிப்படையானதாக இப் பொதுச் சம்மதம் அமைய வேண்டும் (LLRC, P9:236). அதேநேரம் ஆளுகைக்குத் தடை ஏற்படுத்தும் செலவுமிக்க மற்றும் தேவையில்லாத அரசியல் அதிகாரத்துவ மற்றும் ஏனைய திறுவன அமைப்புக்களின் இரட்டிப்புத்தன்மைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்திருக்கும் பேச்சுவார்த்தைக்கான செயற்பாட்டு வடிவம் மற்றும் உள்ளடக்கம் என்பவற்றுடன், அரசாங்கத்தின் சித்தமையை உள்வாங்கிய திட்டத்தின் அடிப்படையில் தீர்மானமும், கட்டமைப்புடன் கடிப்பதுமான பேச்சுவார்த்தை ஒன்றினை எல்லா அரசியல் கட்சிகளுடனும், குறிப்பாக சிறுபான்மை மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் கட்சிகளுடன் நடாத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். இப் பேச்சுவார்த்தை போதுமான தொழில்நுட்ப பிற்புல உதவியுடன் உயர்ந்த அரசியல் மட்டமொன்றில் நடைபெற வேண்டும் (LLRC, P9:237).

2.2 மும்பைச் சிங்களம்

இவ்வகையின் உத்தியோகபூர்வ மொழி சிங்களம் என்ற சட்டம் 1956 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்மொழி நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்தப்படும் என 1958 ஆம் ஆண்டு இந்நிதிக்குத் தகவல் கொண்டு வரப்பட்டது. 1987 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பிற்குச் செய்யப்பட்ட பதினமூன்றாவது திருத்தத்திற்கு அமைவாக சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரு தேசிய மொழிகளும் உத்தியோகபூர்வ மொழிகளாக்கப்பட்டன. ஆவிரும் 1987 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட தேசிய மொழிக் கொள்கையினைச் செயற்படுத்துவதில் கட்டணை அரசாங்கங்கள் கட்டிய அசமந்தம் தமிழ் மக்களைத் தனிமைப்படுத்தியது. மேலும், அரசாங்கத்திடமிருந்து தாம் ஒதுக்கப்

படுவதுடன், தாய்நாட்டிலேயே தங்கள் இரண்டாந்தரப் பிரணைகளாக்கப்பட்டுள் னோம் என்ற உள்நாட்டினர் மேலும் வலுவாக்கியது. இன்னும் சிறுபான்மை இனமக்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான மொழியில் தங்கள் அலுவல்களை நடத்த முடியாத நிலையிலுள்ளனர். தமிழ் மொழி பேசும் காலத்துறை உத்தியோகத்தர்கள் புதிதாக நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் (LLRC, P9:240). பரஸ்பர தொடர்பாடல் தடைகளால் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள மக்கள் தெற்கிலுள்ள மக்களிலிருந்து பிரிந்து வாழ்நிறார்கள். ஒரு நாட்டு மக்களை ஒருங்கிணைப்பதில் மொழி பிரதானமானதாகும். எனவே, மொழி தொடர்பான தெளிவான கொள்கைகள் உருவாக்கப்படுவது அவசியமாகும். புரிந்துணர்வு, பன்முகப்படுத்தல் மற்றும் தேசிய ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவற்றை ஊக்குவிப்பதற்காக உத்தியோகபூர்வ மொழிகள் கொள்கை பயனுள்ள விதத்தில் அமுல்படுத்தப்படுவது அவசியமாகும் (LLRC, P9:242) இரு இனமக்களும் தமது மொழிகளைப் பரஸ்பரம் கற்பு பாடசாலைப் பாடலிதானத்தில் கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். சிங்கள, தமிழ் சமூகங்களின் மனப்பாங்கில் மாற்றங்களை உருவாக்கி உறுதிப்படுத்துவதற்கு முதன்மையானதொரு பொறிமுறையாக இதனைக் கொள்ளமுடியும். சிங்களப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் மொழியையும், தமிழ் பிள்ளைகளுக்கு சிங்கள மொழியையும் கற்பிப்பதன் மூலம் ஒருவர் மற்றவருடைய பண்பாட்டிணையும், இரு சமூகங்களுக்கிடையிலான பண்பாட்டு ஒற்றுமைகளையும் அறிந்து கொள்வதற்கு பெரும் பங்களிப்பினை வழங்க முடியும் (LLRC, P9:243) மும்மொழிக் கொள்கையின் முறையான அமுலாக்கம் மற்றும் எதிர்காலச் சத்தியினாரின் மும்மொழி (சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம்) ஆற்றலை உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆற்றலை உறுதிப்படுத்துதல் என்பவற்றின் மூலம் எதிர்கால சத்தியினர் சிறுவயதிலிருந்தே ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து

கொண்ட உதவியாக இருக்கும் (LLRC,P9:244), எனவே, 2020 ஆம் ஆண்டளவில் மும்பையிலிருந்து ஒன்றிணை கட்டமைத்தல்” என்ற தூர இலக்கிற்கான அரசாங்கத்தின் முன்முயற்சி வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதனை அடைவதில் வகையில் ஆசிரியர் பயிற்சி நெறி மற்றும் நிவமனங்கள் என்பவற்றிற்குத் தேவையான நிதியை வரவு செலவுத்திட்ட ஒதுக்கீடுகள் மூலம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து வழங்க வேண்டும் (LLRC,P9:245).

2.3 நிறுவனங்களை வலுவுட்டல்

சிறுபான்மை இனங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாது, எல்லா பொதுமக்களையும் ஒன்றாக இணைத்து நிர்வகிப்பதில் காணப்படும் குறைபாடுகள் சிறுபான்மையினருக்கு மனத்துயரங்களைக் கொடுத்துள்ளன. சிறுபான்மையினருக்குப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் சிலில் நிர்வாகமுறைமைகள் தொழிற்படுமாயின் அதனைத் தவிர்ப்பதற்கான பொறிமுறைகள் உருவாக்கப்படுதல் அவசியம். நீண்டகாலமாக ஐனநாயகத் தொழிற்பாட்டிற்கான அரசு நிறுவனங்கள் தொடரிதும் பலவிமைடைந்து வந்துள்ளன. இதனால் மக்களின் இறைமையும் படிப்படியாக நலிவடைந்து வந்தது. நாட்டின் அரசியல் சலாசாரம் பொதுமக்களை வலுவற்றவர்களாகவும், உதவியற்றவர்களாகவும் மாற்றியது. பொதுமக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான பல பணிகள் மற்றும் சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள அரசியல்வாதிகளில் தங்கியிருக்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது. சிறுபான்மைத் தமிழ் மக்கள் மீது வேண்டுமென்றே நினைக்கப்பட்ட அரசியல் வன்முறைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில், குறிப்பாக 1983 ஆம் ஆண்டு ஆயுட்காலத்திற்கு இணக்கவரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அரசாங்கம் காட்டிய அக்கறையின்மை பெரும் உளத் தாக்கத்தைத் தமிழ் மக்கள் மீது ஏற்படுத்தியது. தனிப்பட்ட நபர்கள் அல்லது குழுக்களால் சிறுபான்மை

தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் வன்முறைகளை அரசு அங்கீகரிக்கிறதா? அல்லது அவர்களை மன்னித்து விடுதலை செய்கிறதா? என்ற உள்நாள் விடுதலை எமத் தமிழ் மக்களிடையே வளர்ந்துள்ளது. எனவே அரசுசேவையில் அரசியல் தலைவிடு இல்லாதிருப்பது, அரசுசேவை ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் பதவி உயர்வுகள் அரசியலமைப்பிலுள்ள சமத்துவ ஏற்பாடுகளுடன் இணங்கி நடைபெறுகின்றது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு கயாநீன அரசுசேவை ஆணைக்குழு ஒன்று காவலாமைதமிழி உருவாக்கப்பட வேண்டும் (LLRC,P9:226). குறைகேள் அதிகாரியின் செயற்பாட்டை வலுவுட்டுவதற்காக 1994 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட 16 ஆம் இலக்கச் சட்டத்திற்குத் தங்கள் குறைகேள் அதிகாரியின் செயற்பாட்டிற்கு வலுவுட்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதும், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து மீண்டெழக்கூடிய பொதுமக்களின் மனக்குறைகளைப் பயனுள்ள வகையில் நிர்ந்து வைக்கத் தற்போதைய சட்டம் போதுமானதல்ல. சிலில் நிர்வாகத்தினை மேற்கொள்ளும் அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஓய்வதளிநபர்கள் மேற்கொள்ளும் அதிகாரத்துல்பிரயோகத்தினால் சகல மக்களுக்கும் குறிப்பாகச் சிறுபான்மை இனமக்களுக்கு ஏற்படும் மனக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் கயாநீனமானதொரு பொதுச்சேவை ஆணைக்குழுவினை உருவாக்க வேண்டும். இப்பொறிமுறை பயனுள்ள முறையில் அதன் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வசதியாகப் பலமான நிர்வாகப் புலனாய்வுப் பிரிவொன்றையும் உருவாக்க வேண்டும் (LLRC,P9:201).

2.4 காவலுறை கத்தீர்ம்

விசாரணைகள் மற்றும் சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும், சட்ட நுணுக்கங்களை அணுகுவதற்கும் போதுமான வசதிகள் மாகாணங்களில் பணியாற்றும் காவல்துறை

அதுவரைக்கு வழங்கப்படவில்லை. இதனால் பெரும் எண்ணிக்கையான விசாரணைகள் மற்றும் சட்ட நடவடிக்கைகள் பாதிப்படைந்துள்ளன. மேலும் பாரதூர மான குற்றங்களைப் புரிந்த நபர்கள் இக்குற்றங்களிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வழி கிடைத்துள்ளது. இதனால், குற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மத்தியில் விரக்தி ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே இவற்றைச் சீர்ப்படுத்திக் காவல்துறையின் வழி நடத்தவும், ஆலோசனை வழங்கவும் சட்டமா அறிவு நிலைக்களத்தில் உபயோகத்தை மாணவர்களில் உருவாக்க வேண்டும். (LLRC, P8:191). சட்டத்தையும் மூலக்களமும் பேணுவதற்கான பொறுப்புள்ளவர்களை சேவை சார்ந்த திறமையான காவல்துறையாகும். எனவே, நாட்டின் பாதுகாப்பிற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள முப்படைகளுடன் தொடர்புடைய திறமையான காவல்துறை காவல்துறைமீற்றிருப்பது விரும்பத்தக்கதாகும் (LLRC, P8:193). காவல்துறையின் பயனுள்ள செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் பொதுமக்களிடையே நம்பிக்கையை உருவாக்குவதற்கும் நிலையான கயாநீன காவல்துறை ஆணைக்குழு அவசியமாகும். இவ் ஆணைக்குழு, காவல்துறைப் பணியின் செயற்பாட்டைக் கண்காணிப்பதற்கும், காவல்துறை அலுவலர்கள் கயாநீனமாக செயற்படுதல் மற்றும் மிக உயர்ந்த வலுவற்றவர்களைத் தேர்ந்தெய் பேணுதல் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்குமான அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். (LLRC, P8:194). நீதி நிர்வாகத்தில் மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின், அரசியல் பலம் மற்றும் தொடர்புகளைக் கவனத்தில் கொள்ளாது எல்லா குற்றச்சாட்டுக்களையும் விசாரணை செய்து குற்றவாளிகளைச் சட்டத்தின் மூலம் தண்டிக்க வேண்டும். (LLRC, P8:192)

2.5 இறப்பு குத்தாட்சிப்புகளின்

பொருத்தமான சர்வதேச தியமக்களினக் கருத்தில் கொண்டு இறப்பு அத்தாட்சிப்

பத்திரங்களை வழங்கல் மற்றும் பண ரீதியான நஷ்டஈடுகள் வழங்கல் என்பன தேவையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இறப்பு பறிவுச் சட்டத்திற்கான அண்மைய திருத்தத்தினை ஆணைக்குழு கவனத்தில் கொண்டுள்ளது. இறப்பு பறிவுச் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தத்தின்படி, இலங்கையில் ஏதாவது பயங்கரவாத அல்லது அநாதினிய தொடர்பான நடவடிக்கை அல்லது பொதுமக்கள் கிளர்ச்சி என்பவற்றின் காரணமாக அவன் / அவள் காணாமல் போய், காணாமல் போன அவன் / அவள் பற்றிய தகவல்கள் ஒரு வருடத்திற்கு அதிகமாகக் கிடைக்காதபோது அல்லாது காணாமல் போன ஒருவர் தொடர்பாக இறப்பு அத்தாட்சிப் பத்திரத்திற்காக அவர்களின் உறவினர்கள் விண்ணப்பிப்பதற்கு வசதியளிக்கின்றது. இச் சட்டத்தினைச் செய்பதற்கு நடைமுறைப் படுத்துவதற்குத் தேவையான அனைத்து வழிமுறைகளும் நிர்வாக மட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். இச் சட்டம் தொடர்பான ஏற்பாடுகள் பற்றிய பொதுமகளைவு பரப்புரை முக்கியமாக யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் (LLRC, P8:61, P8: 62, P9:52)

2.6 தடுத்துவைத்தல்

ஆட்களைத் தடுத்துக் காவலிற்குக் கொண்டு செல்லும் போது கைது தொடர்பான உத்தியோகபூர்வ பற்றச்சீட்டினை வழங்குதல், தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் தொடர்பான தகவல்களை வழங்குதல் தொடர்பாகப் பொருத்தமான ஏற்பாடுகளைச் சட்டத்தினை செயற்படுத்தும் அதிகாரிகள் பின்பற்ற வேண்டும். சட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முறைசார்ந்த தடுத்து வைக்கும் இடங்களில் மாத்திரமே ஆட்கள் தடுத்து வைக்கப்படல் வேண்டும். உறவினர்கள் தகவலறியக் கூடிய வகையில் தடுத்து வைத்திருக்கும் இடங்கள் தொடர்பான போதிய பரப்புரை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் (LLRC, P9:53)

இவ்வகையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொருத்தமான சர்வதேச மனித உரிமைச் சாதனங்கள் மற்றும் தேசிய சட்டங்களில் அமை தொடர்பாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகளைப் பேணும் விதத்தில் பின்புறம் வழிமுறைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் (LLRC,P9:54)

i. சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்துவது விதத்தில் கைது செய்யப்பட்ட நப ரொகு வர் நீதிபதிகளின் முன்னால் உடனடியாக ஆஜர்ப்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

ii. தடுத்து வைத்திருக்கும் இடத்தில் ஏதேனும் மாற்றம் ஏற்படுமிடத்து உடனடியாக கைது செய்யப்பட்டவரின் உறவினர்களுக்கும், இவ்வகை மனித உரிமை ஆணைக்குழுவினரும் தெரிவிப்படுத்தல் வேண்டும்.

iii. தடுத்து வைத்திருக்கும் இடங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் நீதிபதிகள் விஜயம் செய்தல் வேண்டும்.

iv. தடுத்து வைத்திருப்பதிலிருந்து விடுதலை வழங்குவது என்பது நிதிமன்றினூடாகவே மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

கைது தடுத்துவைத்தல் அல்லது இடமாற்றம் தொடர்பான பதிலினை அல்லது கடத்தல்கள் பற்றிய முறைப்பாடுகளைப் பதிவு செய்வத தவறுமிடத்து அல்லது அவை தொடர்பான விசாரணையை மேற்கொள்ளக் காவல்துறை தவறுதல் அல்லது மறுப்புத் தெரிவித்தல் என்பது குற்ற நடவடிக்கையாகக் கருதப்பட வேண்டும். இக் குற்றவாளிகளுக்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் (LLRC,P9:55). பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆட்கள் நீண்ட காலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள சம்பவங்களை ஆணைக்குழுவினால் அவதானிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. எனவே, பொது மக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அல்லது பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின்

கீழான எந்த வகையான ஒழுங்குவிதிகளின் கீழும் நபர்களை தடுத்துவைத்தல் அல்லது விசாரணைக்காகக் கைது செய்தல் தொடர்பாகக் கண்காணிப்பதற்கும், பரிசீலிப்பதற்கும் சுதந்திரமான ஆலோசனைச் சபை ஒன்றினை நிறுவவேண்டும் (LLRC,P9:57).

2.7 அடிப்படைச் சுதந்திரம்

கருத்துத் தெரிவிக்கும் மற்றும் தகவல்களை அறியும் சுதந்திரம் என்பது சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை மனித உரிமையாகும். ஊடக சுதந்திரத்தின் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதிப்பது பொதுமக்களிடையே நம்பிக்கையின்மைமையும், பயத்தையும் உருவாக்கும். எனவே ஐந்துவகைத்தின் உள்டைக்கல்களையும், அடிப்படை உரிமைகளையும் பேணும் வகையில் ஊடக சுதந்திரத்தினைப் பேணுவது இன்றியமையாததாகும். உண்மையில் நல்வினைக்கச் செயற்பாடுகளை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்வதில் இவைகள் மிக முக்கிய வலியுறுத்தினைக் கொண்டுள்ளன. எனவே ஊடக ஆளணிமீளர் மற்றும் நிறுவனங்கள் மீதான தொத்தரவுகளைவும், தாக்குதல்களையும் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிப்பதுடன், இவ்வாறான தாக்குதல்களைப் புலனாய்வு செய்வதற்கும், வழக்குத் தொடுப்பதற்கும், வழக்குகளை முடிப்பதற்கும் முன்னுரிமை வழங்குதல் வேண்டும். கடத்த காலச் சம்பவங்கள் சரியான முறையில் புலனாய்வு செய்யப்படுதல் வேண்டும். அதன் மூலம் குற்றவாளிகளைத் தாமதமின்றி நீதியின் முன் கொண்டு வர முடியும். ஊடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் ஊடக ஆளணிமீளர் சுதந்திரமாக நடமாடுவது நல்வினைக்கச் செயற்பாடுகளுக்கு உதவும். எனவே ஊடகசுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதுடன், தகவல்களை அறியும் உரிமையினை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் சட்டம் இயற்ற வேண்டும் (LLRC,P9:115) நல்வினைக்கத்தின் நம்பகத்தன்மைக்காக

மக்கள் தமது சமயக் கட்டமைகளில் சுதந்திரமாக ஈடுபடுவதற்கும் இதற்காக நடமாடுவதற்கும் உள்ள உரிமைகளை மறித்து, ஊக்குவித்து, பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்குள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் தமது சமயக் கொண்டாட்டங்களை நடத்தும் பொழுது அத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு எவ்வித தடைகளுமேற்படுத்தாமல் அவற்றை நடத்துவதற்கு வசதியளிப்பதன் மூலம் அவர்களிடையே காணப்படும் நிச்சயமற்ற தன்மை தொடர்பான அவர்களின் உணர்வுகளை முடிவிற்குக் கொண்டு வரமுடியும் (LLRC,P9:1116). இது உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களிலுள்ள சமய வழிபாட்டுத் தவங்களுக்குச் செய்வதற்கான வசதிகளையும் உள்ளடக்கியிருத்தல்வேண்டும், பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் தேவைப்படுமிடத்து காவல்துறையில் உதவி வழங்கப்பட வேண்டும் (LLRC,P9:117). மக்கள், சமூகத் தலைவர்கள், சமயத் தலைவர்கள் ஆகியோர் அமைதியான நிகழ்வுகளையும் கூட்டங்களையும் கட்டுப்பாடுகள் எதுவுமின்றி ஒழுங்கு செய்வதற்குச் சுதந்திரமுடையவர்களாக இருத்தல்வேண்டும் (LLRC,P9:118).

2.8 காணீ மற்றும் மீள்முடிவேற்றம்

தீண்டகால உள்நாட்டு யுத்தத்தின் பின்னர் ஒரு நாட்டில் உடனடியாக யுத்தத்திற்கு முன்னுள்ள நிலையினை ஏற்படுத்த முடியாது. ஆயினும் சட்ட விசாரணை காணீப் பரிமாற்றம், வன்முறைவாய் செய்யப்படும் உரிமை மாற்றம், அச்சுறுத்தல், இன அழிப்பு என்பன என்றும் நிலைத்திருப்பதற்கு அல்லது நிறுவனமயப்படுத்துவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. இன ஒற்றுமை மற்றும் தேசிய நல்லிணக்கம் என்பனவற்றுக்கு இது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதற்குத் தீர்வு காணாதவிடத்து எதிர்கால மோதலுக்கான தூண்டுதல் புள்ளிகளாக இவைகள் உருமாறும் (LLRC,P9:121). வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பாதுகாப்புப் படைமினர் உருவாக்கிய அழியுந் பாதுகாப்பு வலயம்

(ஆ.உ.பா.வ) பொதுமக்கள் தமது காணிகளை இழப்பதற்கும், இடம்பெயர்ந்து வாழ்வதற்கும் வழிவகுத்துள்ளது. ஆ.உ.பா.வலயம் நடவடிக்கையாக காணிகளை இழந்து இடம்பெயர்ந்தவர்களில் அதிகமானவர்கள் தமிழ் மக்களாகும். உள்நாட்டு யுத்தம் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள காணீப்பரப்பில் அண்ணளவாக 41 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பு இயல் ஆ.உ.பா வலயத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதாக மதிப்பீட்டப்பட்டுள்ளது. சிலர் அவர்களுடைய முதுகக்காணிகளை இராணுவத்திடம் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இது யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களுக்கு அதிர்ச்சியான அனுபவமாகும். (LLRC,P6:11, P6: 12). இடம்பெயர்ந்த மக்களின் மீள்முடிவேற்றம் மற்றும் மீள்வருகை தொடர்பான அரசாங்கத்தின்காணிக் கொள்கையினைவும், இடம்பெயர்ந்தவர்களின் காணீ ஆலணங்கள் மற்றும் காணீ உரிமை மற்றும் பயனாளர்களின் உரிமை என்பவற்றிலுள்ள பிணக்குகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக 2011 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் முன்மொழியப்பட்ட “வடக்கு மற்றும் கிாக்கு மாகாண காணிகளின் தீர்வாகம் பற்றிய செயற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்துதல்” என்ற தலைப்பினையுடைய திட்டம் சிறப்பானதாகும் (LLRC,P9:125). பொருத்தமான எதிர்காலத் தேசியக் காணீக் கொள்கை வழிகாட்டல்களை முன்மொழிவதற்காக தேசியக் காணீ ஆணைக்குழு ஒன்றினை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் துரிதப்படுத்த வேண்டும். காணீக் கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் முன்மொழியப்பட்ட தேசியக் காணீ ஆணைக்குழுவானது சமமான அரச காணீப் பங்கீட்டுக்கான வழிகாட்டல்களை உள்ளடக்க வேண்டும். இது பதின்மூன்றாவது அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு தேவையாகவும் உள்ளது. இதற்கான ஒரு சட்டமூலம் / வரைவுச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போது

றும் தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் அதனைப் பாராளுமன்றத்திலும் நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டன (LLRC,P9:150). அரசாங்கக் கொள்கையானது ஒரு குறிப்பிட்ட மாகாணத்தின் சமீபத்தொகைப் பரம்பலில் தலைநீழ் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு கருவியாக இருக்கக்கூடாது. மாகாணக் குழுவின் உரிமையான நீர்ப்பாசன ஆய்வறுகாவளித் தீர்வுத் திட்டங்கள் விடவந்தில், மாகாண காவளி வழங்கலானது இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் சுற்றப்பட்டுள்ளது தொடர வேண்டும் (LLRC,P9:124).

பெரும்பாலான மக்கள் தற்காலிக குடிசை களிலேயே இன்றமும் வாழ்கின்றனர். சொந்த இடங்களுக்கு மீண்டும் திரும்பியவர்கள் வீடுகளைத் திருத்துவதற்கு அல்லது நிரந்தரமாக வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். மக்கள் மீளக் குடியமர்த்தப்பட்ட பிரதேசங்களில் வீடுகள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள் போன்ற உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை வழங்குவதற்குப் போதுமான ஏற்பாடுகள் வழங்கப்படும் வேண்டும். மீள்குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் சட்ட ரீதியாகக் காணி உரிமையினை வழங்கும் தேவை யுள்ளது. மீள்கட்டுமானத்தின் பொருட்டும் தமது வாழ்க்கையினை மீளக் கட்டியெழுப்பும் பொருட்டும் கூட்டு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் சமூகத்தினைக்கு உதவும் விதத்தில் அடிமட்டத்தின் சமூக அபிவிருத்திகளில் ஈடுபடுவதற்கு சிலில் அமைப்புக்கள் ஊக்குவிக்கப்படுதல் வேண்டும் (LLRC,P9:103). சயமாக மீள்குடியேற வகுவோரை அவர்களின் சொந்த இடங்களில் மீள்க்குடியேற்றும் போது ஆட்களின் நடமாடும் சுதந்திரத்தினை மதிப்பது அவசியமானதாகும் (LLRC,P9:106). இடம்பெயர்ந்து இந்தியாவில் வசித்து வந்த மக்கள் இலங்கைக்குத் திரும்பிவந்து தாம் விரும்புகின்ற இடத்தில் மீளக் குடியமர்த்தற்கு அரசாங்கம் வசதிகளை வழங்கி அதற்கு ஊக்குவித்தல் வேண்டும். இடம்பெயர்ந்த

மக்கள் இலங்கைக்குத் திரும்புவது தொடர் பாகச் சித்தித்து நீர்மானமொன்றினை ஈடுப்பது தொடர்பாக இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்குமிடையில் முறைசார்த்த இருபக்க ஆலோசனைகள் இடம்பெற வேண்டும் (LLRC,P9:108). 1990 ஆம் ஆண்டு ஹப்பி மாதம் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அக்கறுத்தலால் வடமாகாணத்திலிருந்து உள்நூரில் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் மக்களின் மீள்குடியேற்றமும் வுத்தத்திற்குப் பின்னரான காலங்களில் முக்கியமானதாகும். இது நல்விளைக்கச் செயற்பாடுகளின் மீது குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும். னவேமீள்க்குடியமர்த்தப்படுதல் தொடர்பில் மக்களின் தொடர்ச்சியான தேவை பற்றி கவலை செய்ந்துவது அவர்களுடைய வாழ்க்கையை மீளக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் நல்விளைக்கச் செயற்பாட்டிற்கும் மிகவும் அவசியமான தாகும் (LLRC,P9:109, P9:110, P9:111).

2.9 பணிக் கம்

சிலில் தீர்வாக வாழ்க்கைக்கு மக்கள் திரும்புவதற்கும், சமாதானத்தின் நன்மைகளை அனுபவிப்பதற்கும் வசதியாக வுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மாகாணங்களிலிருந்து பாதுகாப்புப் படைகள் படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்புப் படைவீனர் தமது கடமைகளில் ஈடுபடுவ துடன், மீள்கட்டுமானப் பணிகளில் தொடர்ந்து பங்களிப்புச் செய்தாலும், சில மாவட்டங்களில் தனியார்களுக்குச் சொந்த மான நிலங்களில் சிறு வுத்தத்தினும், விவசாயத்தினும் படைவீனர் ஈடுபடுகின்றனர். வடக்கு சிறுக்கு மாகாணங்களில் சில அரசாங்க கட்டடங்கள், தனியார் காணி / கட்டடங்கள் என்பன பாதுகாப்புப் படைவீனரால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத் நிலைமைகள் கட்டடாயம் மாற்றப்பட்டு மக்களாட்சி மீண்டும் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும். சிலில் நடபவடிக்கைகளினும், தனியார் காணிகளைப் பயன்படுத்துவதிலும் பாதுகாப்புப் படைவீனரின் ஈடுபாட்டை

நியாயமான கால அலகாத்தில் படிப்படி யாகக் குறைக்க வேண்டும் (LLRC,P8:07). உயர் பாதுகாப்பு வலயம் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருப்பதால் உரிமைக் காணிகளை மீளவிடவில்லை உள் பிரமங்கள் உள்ளடக்கலாக உயர்பாதுகாப்பு வலயம் தொடர்பான பல பிரச்சினைகளை தொடர்ந்தும் உள்ளன. வாழ் குடாநாட்டில் ஆரம்பத்தில் ஒருங்கிய திஸ்பரப்பாக இருந்த உயர் பாதுகாப்பு வலயமாவது பின்னர் படிப்படியாக வில்தரிக்கப்பட்டது. பல வருடங்களாக உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக பலாலிப் பிரதேசம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் பெருமளவு காணிகளில் படைமீனர் தங்கியிருக்கின்றனர். ஆயினும் வீடமைப்பு மற்றும் விவசாயக்காணிகளின் வளர்ப்புக்கப்பட்ட அளவில் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன. பலாலி உயர் பாதுகாப்பு வலயம் மற்றும் காங்கேசன்துறை உயர் பாதுகாப்பு வலயம் ஆகிய இரண்டும் தீண்டகாலப் பிரச்சினையாகும். 2000 ஆம் ஆண்டு பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காகப் பலாலியை கற்றிவுள்ள தனி நபர்களுக்குச் சொந்தமான பல காணிகளை அரசாங்கம் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. சம்பூரில் உள் மக்கள் தமது வாழ்வாதார தொழிலான மீள்பிடித்தொழிலை செய்து சமாதானமாக வாழ்ந்து வந்தனர். யுத்தம் சம்பூர் பகுதியை விவரிக்கப்பட்டதால் உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக சம்பூர் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. சம்பூரில் 5,000 ஏக்கர் காணி உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதுடன், 1,600 மக்கள் இன்னும் கிராமங்களில் பல்வேறு பகுதிகளிலுள்ள நலசம்பூரி முகாம்களில் வாழ்கின்றனர் (LLRC,P8:114). எனவே பலாலி மற்றும் சம்பூரில் உள்ள அந் உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களில் சிந்தித்து தனிவாழ்வு திஸ்பரப்பான தேசிய பாதுகாப்புக்குறி பயன்படுத்திக்கொண்டு மேலதிக திஸ்பரப்பான விடுவிக்கப்படல் வேண்டும். அத்துடன் முறைசார் உயர்பாதுகாப்பு வலயம் காரணமாக அல்லது ஏனைய முறைசாராத அல்லது

தனிப்பட்ட பாதுகாப்புக் காரணிகளினால் காணியை அல்லது வீடுகளை இழந்த அனைத்து குடும்பங்களுக்கும் மாற்று திஸ்பரப்பான அல்லது பொருத்தமான சட்டத்தின்படி இழப்பீடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் (LLRC,P9:142). பயங்கரவாத வன்முறை மற்றும் அரசாங்கப் பாதுகாப்பு படைகளின் நடவடிக்கைகளினால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு, சேதம் என்பவற்றிற்கு நன்டாடு வழங்குதல் என்ற இலங்கை அரசாங்கத்தின் கொள்கையினை அமுல்படுத்தும் பொறுப்பு வாய்ந்த சிறப்பு நிறுவனமாக “ஆட்கள், சொத்துக்கள் மற்றும் கைத்தொழில்களின் புனர்வாழ்வு அதிகாரசபை” உள்ளது. இதற்கு ஏற்றவகையில் அதன் வகிபாகத்தையும் வளங்கனையும், ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் விஸ்தரித்தல் என்ற நோக்கில், அதன் வகிபாகத்தையும் இயலவையையும் அரசாங்கம் மீளாப்பு செய்யவேண்டும் (LLRC,P7:15). கொடுப்பவையுள்ள முழுமையாகவும் உரிய நேரத்திலும் மேற்கொள்வதனை அரசாங்கம் முன்னுரிமைப்படுத்தும் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கொடுப்பவையின் தேவையினை உறுதிப்படுத்தும் பொறுப்பினை ஆட்கள் சொத்துக்கள் மற்றும் கைத்தொழில் புனர்வாழ்வு அதிகாரசபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்காக அதிகார சபையானது தனக்குத்தானே ஒரு கால வளர்ப்புறையினை உருவாக்க வேண்டும். உள்நாட்டு யுத்தத்தின் மையமாகக் காணப்பட்ட பிரதேசங்களில் செயற்பட்டு வருகின்ற ஒட்டுமொத்த மீள்குடி யேற்ற மற்றும் அபிவிருத்தி உபாயத்துடன் நன்டாடு வழங்குவதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். இதில் க்காதாரம், கல்வி, உணவு, நீர் மற்றும் வேளாண்மை, உட்கட்டுமானம் போன்ற அடிப்படைத் தேசியச் சமூக நல சேவைகளையும் அதேபோல் வாழ்வாதார அபிவிருத்தி மற்றும் கிராம அபிவிருத்தி திட்டங்கள் போன்ற முழுமையான அரசாங்க திட்டங்களின் செயற்பாடுகளும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும் (LLRC,P7:15).

2.10 ஔவீகுத்

வடக்கு மிழக்கு மாகாணங்களும் அதனைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்களும் வுத்தத்தி னாலும், வன்முறையாலும் ஏற்பட்ட அழிவினால் பொருளாதாரம் மற்றும், உட்கட்டமைப்பில் பின்னடைவைச் சந்தித்த மிகப் பாதிப்பிற்குள்ளான பிரதேசங்களாகும். இப்பிரதேசங்களில் சாதாரண பிரதேசங்களைப் போன்று பாரிய பொருளாதார மற்றும் வியாபாரத் திட்டங்களை உருவாக்கி உடனடியாகச் செயற்படுத்த முடியாது. முதலில் உள்நாட்டு வுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட மனத்துவரங்களையும், இழப்புக்களையும், பிரச்சினைகளையும் அடையாளங்காண்பதும் அவர்களின் மனக்குறைகளைக் கேட்பதும் அவசியமாகும். (LLRC, P8:09). 2003 ஆம், 2004 ஆம் ஆண்டுகளில் மிழக்கு மாகாணம் ஆகக் குறைந்த கல்வியறிவைக் கொண்டிருந்தது என இவ்வகை மத்திய வல்கியின் புள்ளி விபரங்கள் காட்டுகின்றன. மிகக்குமாகாணத்தின் மாவட்டங்களிலுள்ள மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த அவசரமானது. போதுமானதுமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் சம அளவிலான வன ஒதுக்கீடுகள் மற்றும் கிராம அபிவிருத்தி என்பவற்றை உறுதிசெய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாது விடின் குறிப்பாகக் மிழக்கு மாகாணத்தில் பல இன சமூகத்தினால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படும் கிராமங்களில் ஏமாற்றம் மற்றும் இனவாத நெருக்கடிகள் ஏற்படும் (LLRC, P8:77, P8:182). பொருளாதாரம் மற்றும் அபிவிருத்திவில் வடமாகாணம் பின்னடைந்துள்ளது. அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் உள்ளூர் மக்களுடன் கலந்தாலோசித்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். உள்ளூர் மக்களின் பங்கு பற்றலோடு குறுகிய காலத்தில் பிராந்திய அபிவிருத்திச் சமீபின்மையைச் சீராக்கி வடமாகாணத்தை நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு இணையாகக் கொண்டு வர முடியும் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகள் உள்ளூர்

மக்களின் பங்குபிடித்தலும் அவர்களின் ஆலோசனைகளின்படி யும் மேற்கொள்ளப்படுவதை அரசாங்கம் உறுதிசெய்ய வேண்டும். இவ்வாறான வெளிப்படையான நிர்வாக அனுசூலையானது அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் மக்கள் தங்களின் உரிமையை உணர்ச்செய்வதுடன், நாட்டைக் கட்டிவெழுப்புவதில் மக்களின் பங்குபிடி உணர்வையும் விருத்தி செய்க உதவும் (LLRC, P8:207).

2.11 சூக - உணவியல் முன்னாறு

உள்நாட்டு வுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் அவர்களுக்கு குடும்பங்களும், அவர்களின் மனத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு உதவுவது அவசரத் தேவையாகும். எவ்வகையான மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான குற்றச் செயல்களும் தீதியின் முன் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளும் பாடங்கள் மீண்டும் ஏற்படாது என்பதனை உறுதிப்படுத்துவது அவசியமானது. நல்லிணக்கச் செயல்முறைக்கான முக்கிய விடயங்களாக அடிப்படை மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களை மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் உறுதியான அடித்தளம் இடப்பட வேண்டும் (LLRC, P5:06). வுத்தத்திற்குப் பின்னர் தற்போதைய முதலில் பெண்கள், சிறுவர், உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள், உடல் ஊனமுற்றோர் போன்றவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்னூரிடும் வழங்கவேண்டும் (LLRC, P9:98-100). அதே நேரம் நீண்ட காலத்தில், நீடித்திருக்கக்கூடிய நீர்வுகளைக் காண்பது அவசியமாகும். இது இல்லாமல் வலுவானது அணைத்தையுமுள்ளுக்கியதுமான நல்லிணக்க செயல்முறைகளை எந்த முடியாது. வினாவாகப் பாதிக்கப்பட்ட கூடிய தொகுதியினரால் எதிர்நோக்கப்பட்ட சவால்களும் அவற்றி

நகர தீர்வுகளும் இயல்பில் மறைமுகமாக ஒன்றோடொன்று தொடர்புபட்டவையாகும். இப்பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதில் குறிப்பிடத்தக்க நிபுணத்துவத்தைக் கொண்ட சர்வதேச அமைப்புக்களினதும் சிலில் சமூக குழுக்களினதும் பணிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் சாத்தியம் பற்றியும் கண்டறிதல் வேண்டும். தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டாயமாக ஆட்சேர்ப்பிற் குட்பட்டவர்களின் தடைப்பட்ட மற்றும் தமது முறைசார் கல்விவினைப் பூர்த்தி செய்ய எதிர்பார்ப்போர் தொடர்பாக விசேட கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். விசாரணைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுடன் அவர்களின் வழக்குகள் விரைவாகத் தீர்க்கப்படல் வேண்டும் (LLRC, P9:68).

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளைவர வேற்றுக்கொண்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவை இதனையடிப்படையாகக் கொண்டு உள்நாட்டு யுத்தத்தில் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் என்பன மீறப்பட்டதற்கான விசாரணைகள் நடாத்தப்பட்டு குற்றம் இழைத்தவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதுடன், நல்லிணக்கம் மற்றும் பொறுப்புக் கூறுதல் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் எனப் பல தீர்மானங்களை மனித உரிமை ஆணைக்குழு (A/HRC/RES/19/2: 2012, A/HRC/RES/22/1: 2013, A/HRC/RES/25/1: 2014, A/HRC/RES/30/1: 2015) திறைவேற்றித் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தது. மேலும் 2014 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் பேரவைக் கூட்டத் தொடரில் இலங்கை இராணுவம் மற்றும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் ஆகிய இரு தரப்பும் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் இறுதிக்காலப்பகுதியில் மேற்கொண்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம், சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்ட மீறல்கள் தொடர்பாகச் சர்வதேச விசாரணை நடைபெற வேண்டும். இத்தகான சர்வதேச விசாரணை

ஆணைக்குழு திறுவப்பட வேண்டும் எனத் தீர்மானம் திறைவேற்றப்பட்டது (A/HRC/RES/25/1: 2014). தடுத்து வைத்திருப்பவர்கள், காணாமல் போனவர்கள், பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட வன்முறைகள் போன்றவற்றை விசாரணை செய்யும் அதிகாரத்தினை இச்சர்வதேச விசாரணை ஆணைக்குழு கொண்டிருக்கும் எனவும் இத்தீர்மானம் கூறுகின்றது. இதனடிப்படையில் உள்நாட்டு யுத்தக் குற்றங்களுக்கான விசாரணைகளை நடாத்துவதில் இலங்கை இருவரைதொல்வியடைந்ததால் இலங்கையில் நிகழ்ந்த யுத்தக் குற்றங்களுக்கு எதிரான சர்வதேச விசாரணையினை நடாத்துவதற்கான கட்டமைப்புப் பணிகளை ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவை செய்யக் கூடிய குழுவும் உருவாகியது. ஆயினும் யுத்தக் குற்றங்களுக்கான விசாரணையை உள்நாட்டில் நடாத்துவதற்கான காலஅவகாசம் இலங்கைக்கு வழங்கப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணியை இலங்கை திறுவிக் கொண்டதுடன், அதனிடமிருந்து சிபாரிசுகளையும் பெற்றுக் கொண்டது.

3. நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்துலோசனைக்கான செயலணி

இலங்கை தொடர்பாக 2015 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இணை அனுசரணையுடன் ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையில் திறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு இணங்க நினைமாதிராகால நீதி மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்காகப் பிரேரிக்கப்பட்ட பொறிமுறைகள் தொடர்பில் (A/HRC/RES/30/1: 2015) மக்களின் கண்ணோட்டங்களையும், கருத்துக்களையும் பெறுவதற்கு 2016 ஆம் ஆண்டு அத மாதம் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி மனோரி முத்தெட்டுவேகம் (Manouri Muttetuwegama) தலைமையில் சிலில் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பதினொரு உறுப்பினர்களைக்

கொண்ட நல்லிணக்கப் பொறமுறைகள் பற்றிய கலந்துரையொன்றைக்கான செயலணி (Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms) பிரதம மத்திரி ரணில் விக்கிரமசிங்காவின்மீது நியமிக்கப்பட்டது. இச் செயலணியின் அங்கத்தினர்கள் சகல சமூகங்கள் மற்றும் பால்தலை சமத்துவம் என்பவற்றைக் கருதிவெடுத்து நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். பக்கச்சார்பற்ற சிபாரிசுகளை முன்வைப்பதற்காக நாடு முழுவதும் அமர்வுகள் மற்றும் சந்திப்புக்களை இச் செயலணி மேற்கொண்டிருந்தது. 2016 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 17 ஆம் திகதி இச் செயலணி தனது பணியை நிறைவு செய்திருந்ததுடன், தரவு சிபாரிசுகளை இலங்கை அரசாங்கம் பூரணமாகச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளது. ஆகியும், 2017 ஆம் ஆண்டு கை மாதம் 3 ஆம் திகதியே இதன் சிபாரிசுகள் அடங்கிய அறிக்கையினை இலங்கை அரசாங்கம் உத்தியோகபூர்வமாகப் பொறுப்பேற்றது. 2015 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் இலங்கை அரசாங்கத்தின் இணை அனுசரணையுடன் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களுடன் தொடர்புபடும் வகையில் இச்செயலணி தனது சிபாரிசுகளைச் செய்துள்ளது. இச்சிபாரிசுகளின் பிரதான விடயங்களை பின்வரும் தலைப்புக்களில், இவ் ஆய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கம் கருதி, வகைப்படுத்தலாம்.

3.1 ஸரளி

நாடுமுழுவதிலும் காணப்படும் இருமொழித் திறன் குறைபாடுகள் நல்லிணக்கத்திற்குப் பாரிய தடைபாக இருப்பதால், முன்னுரிமை அடிப்படையில் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண வேண்டும் (LLRC, P1:08).

3.2 யாங்கரவாதத் தடைச்சட்டம்

யாங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களின் தடுப்பு

முகாம்களின் பட்டியலை வெளியிடுதல், யாங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தை நீக்குதல், இதன் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களை விடுவித்தல் என்பன தாமதமின்றி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் (LLRC, P1:09).

3.3 காணி

இராணுவம் கைப்பற்றியுள்ள தனிவார்ப் மற்றும் பொதுக் காணிகளை பொதுமக்களின் பங்குபற்றலுடன் இனங்காணும் முழுமை யானதொரு செயல்முறையும், காணிகளை விடுவிப்பதற்கான ஒரு விரிவான திட்டமும், காணிகளை விடுவிக்கும் நடவடிக்கைகளை மீள மதிப்பீடு செய்வதற்காக ஒரு வகுடாந்த மதிப்பீடும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் (LLRC, P1:91, P2:01) வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலும் காணிப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்குமுன்னர், பிற பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களை இம் மாகாணங்களில் குடியமர்த்துவதில் ஈடுபடாதிருக்கும் அதேவேளை, வடக்கிலும், கிழக்கிலும், எல்லைப் பிரதேசங்களிலும் ஏதத்தொடு தொடர்பான காணிப்பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும் (LLRC, P1:28). இவற்றுக்கு உடனடியான, தாக்கமான ஏதிரிணையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் (LLRC, P1:29). அரசியல் யாப்பின் அடிப்படையில் தேசிய காணி ஆணைக்குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும் (LLRC, P1:30).

3.4 கலப்புத்திறன்

அரசியும், அரசு நிறுவனங்களிலும், பொறிமுறைகளிலும் மக்களுக்குப் பெருமளவு அவநம்பிக்கை யுள்ளது. தேசியவணிக மட்டுப்பாடுகள் காணப்படுவதால் சரிவதேச நிபுணத்துவம் பெறப்பட வேண்டும் என்பவர சாட்சியளித்துள்ளனர். 2015 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் தடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட கூட்டுத் தீர்மானத்தில்

சர்வதேசப் பங்குபற்றவை இலங்கை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஆகவே 2015 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட கூட்டுத் தீர்மானத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஆலோசனை, நிபுணத்துவம் வழங்கல், நீதிபதிகள், விசாரணையாளர்கள் உட்பட்ட பொறிமுறைகளில் செயற்படும் உறுப்பினர்களைச் சர்வதேச மற்றும் தேசிய ஆணையினரின் பங்குபற்றதல் அவசியமானதாகும் (LLRC,P2:10) நிலைமாறுகால நீதிப் பொறிமுறைகள் தொடர்பான சர்வதேசப் பங்குபற்றல் திகழும் பிற சந்தர்ப்பங்களைப் போலவே, மூன்று மூலதான தேசியப் பொறிமுறைகளிலும் தேசிய இயங்குமைகளிலும், திறன்களிலும் தம்பிக்கையும், பற்றுறுதிலும் கட்டி வெழுப்பப்பட்ட பின்னர் சர்வதேசப் பிரதிநிதிகளின் பங்குபற்றல் நிறுத்தப்படல் வேண்டும் (LLRC,P2:13). போர்க்குற்றம் பற்றிய நீதிமன்ற விசாரணைகளைப் பொறுத்தவரை அடிப்படையான சர்வதேச நியமன்கள் பெங்கலூர் மூலக் கொள்கைகள், நீதித்துறைப் பொறுப்புக் கூறல் தொடர்பான சர்வதேச நீதிமன்ற (International Court of Justice) வழக்குரைஞர் வழிகாட்டி உட்பட மூன்மொழியப்பட்ட கலப்பு நீதிமன்றத்தை அமைப்பதில் வெளிப்படையான செயற்பாடுகள் அவசியமாகும் (LLRC,P6:07). புத்தக் குற்றங்கள், மானிடத்துக்கு ஏதிரான குற்றங்கள், சித்திரவதை, திட்டமிட்டுக் காணாமலாக்குதல், வன்புணர்ச்சி போன்ற தீவிர மனித உரிமை மீறல்களுக்கு மன்னிப்புக் கோருவது சட்டவிரோதமானதும், ஏற்றுக் கொள்ள முடியாததுமாகும். இவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது (LLRC,P6:13).

3.5 ஆணைக்குழுக்களை நிறுவுதல்

காணாமல் போனோருக்கான அலுவலகமும் ஆணின்மைச் சான்றிதழும் (LLRC,P3), இழப்பீடுகளுக்கான அலுவலகம் (LLRC,P4:), உண்மை, நீதி, நல்விணக்கம் மற்றும் மீள்திகழாமை ஆணைக்குழு (LLRC,P5:),

நீதிப் பொறிமுறை (விசேட நீதிமன்றம் மற்றும் விசேட வழக்குரைஞர் அலுவலகம்) (LLRC,P6) என்பன நிறுவப்படுவதுடன், இவ் ஆணைத்து ஆணைக்குழுக்களின் ஆணையினர் தொடர்பாக மிகவும் கவனமான பரிசீலனை அவசியமாகும். மனித உரிமை மீறல்களுடன் தொடர்புடைய அலுவலர்கள் இடில் பணிபுரந்த தகுதியற்றவர்கள் (LLRC,P2:14).

3.6 சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் ஆணைக்குழு

சிறுபான்மையச் சமூகங்களைப் பாதிக்கின்ற இப்பிரச்சினைகளையும் வேறு பிரச்சினைகளையும் கவனிப்பதற்காகச் சம்பந்தப்பட்ட சமூகம் ஆலோசனைபுடன் சிறுபான்மையினர் உரிமைகள் ஆணைக்குழு ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டும். சிவில் சமூகத்தினால் சமர்ப்பிக்கப்படும் பெயர்ப்பட்டியலிலிருந்து அரசியல் யாப்புப் பேரவையினால் தெரிவு செய்யப்படும் ஆட்கள் இவ் ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவர்களாக ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட வேண்டும். (LLRC,P7:06).

3.7 பெண்கள்

உள்நாட்டு புத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இராணுவமயமான வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் மட்டுமன்றி, அச்சுறுத்தும் ஒரு சமூகச் சூழலில், பெண்களுக்குக்கெதிரான பாரதூரமான மனித உரிமை மீறல்கள், பாலியல் வல்லுறவை ஒரு தண்டனை முறையாகப் பயன்படுத்துதல் போன்றன இடம்பெற்றுள்ளன. நீண்டகால அமைப்பு ரீதியான பெண்வெறுப்பு, அதிகாரத்தில் உண்மையாளர்கள் தொடர்ச்சியாகப் பெண்கள் துன்புறுத்தப்படுதல் தொடரு கின்றன. நாடுமுழுவதும் குறிப்பாக புத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் மீது தினிக்கப்பட்டிருள்ள இச்சமூக அரக உரிய முறையில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் (LLRC,P1:31).

நல்விணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணியில் அறிக்கை வெளிவந்த பின்னர் சர்வதேசமையில்

இதற்குப் பெரும் வரவேற்புக் கிடைத்தும்வதை அவதானிக்க முடிந்தது. இவ்வகையில் மனிதவுரிமைகள் பேரவை ஆணையாளர் இளவரசர் செவிட் றாஅட் அல் றஹுசையின் (Prince Zeid Ra'ad Al Hussein) கலப்பு நிதிமன்றம் தீர்வுப்படுவதற்கு இவ்வறிக்கை சிபார்சு செய்தும்வதை வரவேற்றுள்ளார் (Asian Mirror, 2017.01.05). ஆயினும் அரசாங்கம் பேச்சாவதும் கனடா அரசமைச்சுமாதிரி ராஜீத சேனாரட்னா இவ் அறிக்கை தொடர்பாகக் கூறும் போது “புத்தத்துடன் தொடர்புடைய பிரச்சினைகளை விசாரணை செய்வதற்குச் சர்வதேச நிதிநிதிகளை கோரும் முன்மொழிவுகளை வாரும் பிரேரிக்கலாம். ஆனால் இறுதி முடிவினை அரசாங்கமே எடுக்கும்” (Colombo Gazette, 2017.01.09) எனத் தெரிவித்துள்ளார். சர்வதேச மன்னிப்புச்சபையின் தெற்காசியப் பிராந்தியப் பணிப்பாளர் சம்பா பட்டேல் (Champa Patel) “நிரந்தர நிதியை நோக்கிய தீண்ட்பயணத்தின் முதலாவதும், தீர்மானகரமானதுமான பணியை நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணி செய்துள்ளது. இதற்கு அரசாங்கம் எவ்வித தடையுமின்றி தனது முழுமைமான ஆதரவினை வழங்க வேண்டும். அரசாங்கம் தடை செய்யுமாயின் அது சர்வதேசக் கடமைவினை மீறிய செயலாகவே கருதப்படும்” (The Sunday Leader, 2017.01.15) எனத் தெரிவித்துள்ளார். மனித உரிமைகள் கள் காணிப்பகத்தின் ஆசியப் பிராந்தியப் பணிப்பாளர் பிரட் அடம்ஸ் (Brad Adams) “நிலைமாறு நீதிச் செயல்முறை மீதான இவ்வகையில் சகல சமூகங்களினதும் அக்கறைவினையும், தேவையினையும் மிகவும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணியின் அறிக்கை கூறுகின்றது... அரசாங்கம் அதன் பரிந்துரைகளைக் கைவிடமுடியாது என்பது முக்கியமான விடயமாகும். ஜெனீவாவில் மாத் திரம் தனது பொறுப்புக்களை

அங்கீகரிக்காது பயங்கரமான புத்தத்தின் பின்னர் தனது சொந்த நாட்டுக்கள் நிரியும் நல்லிணக்கத்தைத் தேடுகின்றனர் என்பதையும் அரசாங்கம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்” (Daily Mirror, 2017.01.11) எனக் கூறுகின்றார். ஆயினும், நீதி அமைச்சர் விஜயதாசா ராஜபக்ஷா (Wijeyadasa Rajapakshe) “பிரதம மந்திரியால் நிபந்திக்கப்பட்ட நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணியில் தனக்கு நம்பிக்கையில்லை. நீதித்துறையின் சுதந்திரம் தொடர்பாக வாரும் குறைகறலாம். எம்.பி.டீ. அபையி மற்றும் நல்லிணக்கத்தின்னை பொறிமுறைகள் உள்ளன. இத்தகுணத்தில் இவ் அறிக்கை முழுமையும் ஆதாரமற்றது. எனவே நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணியின் சிபார்சுகளை நாம் பின்பற்றப்போவதில்லை” (Daily Mirror, 2017.01.06) எனத் தெரிவித்துள்ளார். இவ்வகையைத் தளமாகக் கொண்டியங்கும் முன்னணி தமிழ் புலம் பெயர்ந்தோர் (Diaspora) அமைப்பாசிய உலகத் தமிழர் பேரவை (The Global Tamil Forum) “நல்லிணக்கப் பொறிமுறைகள் பற்றிய கலந்தாலோசனைக்கான செயலணியின் பரிந்துரைகளை வரவேற்கின்றோம். செயலணியில் அங்கம் வகிக்கும் அங்கத்தவர்கள் சகல சமூகங்களையும் சார்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டதுடன், இக்குழுவின் அறிக்கை யானது சமூகங்களுக்கிடையில் நம்பிக்கையினைவும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. செயலணியின் பரிந்துரைகளை முழுமையாக தடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தைரியமான செயற்பாடுகளை அரசாங்கம் முன்னெடுக்க வேண்டும்” (Global Tamil Forum, 2017.01.11) எனக் கூறியுள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 34 ஆவது அமர்வுகள் 2017 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 27 ஆம் திகதி தொடக்கம் 24 ஆம் திகதி பங்குனி மாதம் வரை நடைபெறவுள்ளது. இதில் இலங்கை தொடர்பான தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்படவுள்ளனவென்றும் இவ்வறிக்கை

வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம் இவ் அறிக்கை தொடர்பாக உத்தியோகபூர்வமாக அரசாங்கம் எவ்வித அறிக்கைகளையும் இதுவரை வெளியிடவில்லை. இவ் அறிக்கையிலுள்ள சிபாரிசுகள் நடைமுறைக்கு வரலாம் அல்லது எல்லா அறிக்கைகளையும் போன்று கிளித்தெய்யென்படலாம். ஆனால் இது பல விடயங்களை மிகவும் துணிச்சலுடன் ஆவணப்படுத்தியுள்ளதுடன், உள்நாட்டு வுத்தத்தில் சர்வதேச மனிதவரிமைகள் மற்றும் மனிதாபிமானச் சட்டங்கள் மீறப்பட்டுள்ளன என்பதை மீண்டும் பதிவு செய்துள்ள வரலாற்று ஆவணம் என இதனைத் துணிந்து கூறமுடியும்.

4. சிவனணைகள்

நீதிக்குப் புறம்பான படுகொலைகள், பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகளை நிரூபிக்கத் தேவையான, கிடைக்கக் கூடிய புலகப்படங்கள் மற்றும் கானொளிகளைப் பயன்படுத்திச் சுயாதீனமான விசாரணை ஒன்றிணைக் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு மேற்கொள்ளவில்லை. சாட்சியளித்தவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதம் வழங்கவில்லை. சிவர், நான்காம் மாடிக்கு அழைக்கப்பட்டு விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள். தெரிவு செய்யப்பட்ட சிவ சாட்சியங்களை மட்டும் பயன்படுத்தியதுடன், உண்மைகளைக் கண்டறிவதற்குச் சட்டங்களைப் பிரயோகிப்பதிலும் இது தோல்வியடைந்துள்ளது. இராணுவம் திட்டமிட்டுப் பொதுமக்களை இலக்காகக் கொண்டு தாக்குதல்களை நடாத்தவில்லை எனக்கூறி சார்பு நிலைக்குட்பட்டுள்ளது (The Island, 2012.01.15). இதற்கு வலுச்சேர்க்கும் வகையில் இலங்கை அரசாங்கம் இராணுவ நீதிமன்றம் ஒன்றை 2012 ஆம் ஆண்டு நிறுவியதுடன், அதன் விசாரணையின் மூலம் பொதுமக்கள் இறந்தமைக்கு இராணுவம் பொறுப்பாக முடியாது எனத் தெரிவித்தது (Telegraph, 2012.02.15). ஆனால் இவ் அறிக்கை இதுவரை வெளியிடப்படாததுடன், இவ்

அறிக்கை தயாரிப்பதற்கு எவ்வகையான ஆய்வு முறையியல் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளில் ஒன்றாகிய வுத்த மரணம், சொத்துக்கள் இரூபு தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கம் கணிப்பீடு ஒன்றினை 2013 ஆம் ஆண்டு மேற்கொண்டதுடன், நல்லிணக்கப் பொறிமுறைக்கு மிகவும் பொருத்தமானதொரு செயற்பாடாக இதனைக் கருதியது. ஆனால் கூட்டுக் குடும்பங்கள், தனிக் குடும்பங்கள் தொடர்பாக இங்கு மிகவும் குறுகிய வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஒரு குடும்பத்தில் பல இறந்திருந்தால் அவர்கள் கணிப்பீடு செய்யப்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் மறுக்கப்பட்டன. அதேநேரம் ஒரு குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் இறந்தமை தொடர்பான கணிப்பீடுகள் பதிவு செய்யப்படவில்லை. இதனால் வுத்தத்தில் இறந்தவர்களுக்கான நம்பத்தன்மையான கணிப்பீடாக இதனைக் கருதமுடியாதுள்ளது. உண்மையில் ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவையில் தனது வலியுறுத்தலைக் கூட்டிக்கொள்ள அரசாங்கம் இக்கணிப்பீட்டினைப் பயன்படுத்தியது என்றே கூறலாம்.

தனியார் காணிகளைக் கையளித்தல் மற்றும் மீள்கூடியேற்றம் தொடர்பாகக் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு முன்வைத்த சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்தும் செயல் மிகவும் மத்தகதிரிவேயே நடைபெறுகிறது எனலாம். நாட்டின் பாதுகாப்புக்கருதி இராணுவத்தினை வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களிலிருந்து நீக்குவதற்கு மேலும் ஒருவருடம் தேவைப்படும். இதன் பின்வரே இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டினால் தனியாருக்குச் சொந்தமான காணிகளை முழுமையாக விடுவிக்க முடியும் என்பதே

அரசாங்கத்தின் கருத்தாகும் (The Sunday Leader, 2016.07.03). வடக்கு மிழக்கு மாகாணங்களில் இராணுவத்தினால் கைப்பற்றப்பட்ட 34,561 ஏக்கர் தனியார் காணிகளில் 26,865 ஏக்கர் தனியார் காணி 2013 ஆம் ஆண்டு இறுதி வரையில் மீள்குடிபேற்றத்திற்காக காணி உரிமையாளர்களிடம் வழங்கப்பட்டது. (Ceylon Today, 2016.09.03). சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு, புனர்வாழ்வு மற்றும் மீள்குடிபேற்ற அமைச்சின் செயலாளரின் தகவலின்படி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 701.5 ஏக்கர் காணி முறையே தெல்லிப்பளை பிரதேசசெயலகப் பிரிவில் 468.5 ஏக்கரும், கோப்பாய் பிரதேசசெயலகப் பிரிவில் 233 ஏக்கர் காணியும் 2015 ஆம் ஆண்டில் இராணுவத்திடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு மீள்குடிபேற்றத்திற்காகக் காணி உரிமையாளர்களிடம் கூட்டு அரசாங்கம் வழங்கியுள்ளது. இதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தின் 1000 ஏக்கர் காணியும், கிளிநொச்சியில் 500 ஏக்கர் காணியும், திருகோணமலை சம்பூர் பிரதேசத்தில் 1000 ஏக்கர் காணியும் இராணுவத்திடமிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு காணி உரிமையாளர்களிடம் கைவலிக்கப்பட்டுள்ளதாக மேலும் இவர் தெரிவித்துள்ளார். (Daily News, 2015.12.31). கோப்பாய் பிரதேசசெயலகப் பிரிவில் ஏறக்குறைய 100% தனியாருக்குச் சொந்தமான மீள்குடிபேற்றத்திற்காக விடுவிக்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. (Daily News, 2015.12.31).

மொழி உரிமை என்பதும் மனித உரிமை யேயாகும். இவ் உரிமை இலங்கையில் பெருமளவிலான மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளதுடன், அரசியல் நோக்கங்களுக்காக அரசியல்வாதிகளால் இவ் உரிமை மறுக்கப்பட்டு மக்கள் கரண்டப்படுகின்றனர் எனலாம். இலங்கை மக்களிடையே ஏற்பாடுகளைத் தோற்றுவிப்பதில் மொழியுரிமை முக்கிய பங்காற்றியுள்ளது. உத்தியோக மொழி ஆணைக்குழு 1990 ஆம்

ஆண்டு நிறுவப்பட்டாலும், தமிழ் மக்கள் பல சவால்களையும், தடைகளையும், அசௌகரியங்களையும், தடுமாற்றங்களையும், சந்தித்து வருகின்றனர். தமிழ் பிரதேசங்களிலும் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் சிங்களப் பிரதேசங்களிலும், தமிழ் மக்கள் களவடிவத்தில் தமது முறைப்பாடுகளைச் செய்யும் போது ஆறு சிங்கள மொழியில் பதிவுசெய்யப்பட்ட பின்னர் அதில் கையொப்பமிடுமாறு கேட்கப்படுகின்றனர். சிங்களமக்கள் அதிகமாக வாழும் பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்கு அனுப்பப்படும் உத்தியோகப்பூர்வ கடிதங்கள் சிங்கள மொழியில் அனுப்பப்படுகின்றன. இதே நடைமுறை தமிழ் பிரதேசங்களிலும் காணப்படுகின்றன. வலயக்கல்விப் பணிமனைகள் தொடக்கம் கல்வி அமைச்சு வரை விநியோகிக்கப்படும் கடிதங்கள் சிங்கள மொழியில் இருப்பதால் சிங்களப் பிரதேசங்களில் பணியாற்றும் தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் மொழி விவகார குிரமப்படுகிறார்கள். பொதுவாக அரசாங்கத்தினரைக்களங்களால் வடக்கு மிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அனுப்பும் கடிதங்கள் சிங்களமொழியில் உள்ளன. வங்கிகள் அறிமுகப்படுத்தும் வங்கிக் கணக்குகள் பல சிங்களமொழிப் பெயர்களிலேயே உள்ளன. அதற்குப் பொருத்தமான தமிழ்ப் பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. போக்குவரத்துக் காவல்துறை விநியோகிக்கம் தண்டப் பணத்திற்கான ரசீது சிங்கள மொழியில் வழங்கப்படுகிறது. நிமிடநற்களில் சிங்களம் அல்லது ஆங்கில மொழியில் வழக்குகள் விசாரிக்கப்படுவதுடன் சில சந்தர்ப்பங்களில் அனுப்பப்படும் கட்டளைகள் (Summons) சிங்கள மொழியிலுள்ளது. புனைபிரத நிலையங்களில் பயணிகளுக்கு வாங்கப்படும் ஓயிபெருக்கி அறிவித்தல்கள் (கோட்டை புனைபிரத நிலையங்கள் போன்ற ஒரு சில நிலையங்கள் தவிர்த்த) சிங்கள மொழியிலேயே வாங்கப்படுகின்றன. (Vibhasha, January/February 2012). தேசிய கீதம் பற்றி பிரச்சினைகள்,

இரு மொழிகளில் ஒரே நேரத்தில் ஒரே ரகத்தில் பாடப்படும் தேசியதே தடைமுறை தொடர்ந்தும் மதிக்கப்படுவதுடன், அதற்கு ஆதரவும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். உள்நாட்டு வுத்தத்திற்குப் பின்னரான ஞா:வில் மும்மொழிக் கொள்கையானது பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்வது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள இயல்கள் போதுமானதாகும். மொழி என்பது தொடர்பாடலுக்கானதொரு கருவி மாதிரிமணி ஒரு சமூகத்தின் அடையாளம், கலாசாரம், மூச்சு எனலாம். எனவே ஒரு தேசம் தான் பேசும் மொழிக்குரிய அத்தன்மை வழங்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் போதே தாய் நாட்டில் நல்வினைக்கத்தினை உருவாக்கத் தனது ஒத்துழைப்பை வழங்கும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

இலங்கை அரசியல் அதிகாரப் பகிர்ப்பு போன்ற சிக்கலான தேசிய பிரச்சினைகளை அரசியல் கருத்து ஒருமைப்பாடினமை மற்றும் பல கட்சி அணுகுமுறை என்பவற்றால் தடுக்கப்பட்டு இலங்கையில் நல்வினைக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதில் முட்டுக்கட்டையினை ஏற்படுத்தி வருகிறது. வெறுப்பான பேச்சுக்கள் சமூக ஒற்றுமையின்மைக்குத் தொடர்ந்தும் பெருமளவில் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றன. இனம், சமயம் மற்றும் இலக்கியம் தொடர்பான வெறுப்பான பேச்சுக்கள் இன மற்றும் சமய பதற்றத்தைப் பெருக்குவதோடு ஒற்றுமையின்மை மற்றும் மோதல்களுக்கான சூழலையும் உருவாக்குகின்றன. இலங்கையில் கற்றுப்பயணத்தினைப் பூர்த்தி செய்த பின்னர் மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாகக் கருத்துத் தெரிவித்த மனித உரிமைகள் பேரவை ஆணையாளர் நவநீதம்பிள்ளை "வுத்தக் குற்றம் தொடர்பான சர்வதேசக் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கான விசாரணைகளில் முன்னேற்றமும், வெளிப்படைத்தன்மையும், நம்பகத்தன்மையும் காணப்படவில்லை. கயானைமானதும், வெளிப்படையானதுமான விசாரணைகள் நடைபெறாத பட்சத்தில்

உண்மைகளைக் கண்டறிவதற்குச் சர்வதேச விசாரணைகளை நடாத்துவதைத்தவிர வேறு பொறிமுறைகள் இல்லை" (Tamilguardian, 2013.02.11) எனத் தெரிவித்திருந்தார். மேலும் அவர் "வுத்தக்குற்றச்சாட்டுகள் மீது கயானைமான மற்றும் நம்பத் தகுத்ததான புலன் விசாரணைக்கு அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்தான முயற்சிகளுக்கு எத்தவொரு சான்றையும் காணமுடியவில்லை. அரசாங்கம் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்வினைக்க ஆணைக்குழுவினை பரிந்துரைகள் பவல்திறை அமுல்படுத்தத் தவறிவிட்டது" (Human Rights Watch, 2013) எனக் குற்றம் சாட்டியிருந்தார். சர்வதேச விசாரணையினால் இலங்கையில் அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்குமும் தீர்வு காணமுடியாது. ஆயினும், பொறுப்புக் கூறுதல் என்ற பொறிமுறையில் பரிசீலிபெறுதல், ஐசநாயக நிறுவனங்களைச் சீர்படுத்திக் கொள்வதற்கும், இலங்கையில் வாழும் எல்லாச் சமூகங்களினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு அதிகாரங்களைப் பகிர்த்தளிப்பதற்கும், புதிய நிலைத்திருக்கக்கூடிய பல்லின, கலாசார, சமய சமூகாயத் தினை எதிர்காலத்தில் கட்டமைக்கவும் அவைகள் வாய்ப்பாற்றவை களாகும்.

உள்நாட்டு வுத்தத்தின் பின்னர் அரசாங்கம் இனங்களுக்கு இடையில் நல்வினைக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கான பொறிமுறையினை உருவாக்கிச் செயற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஆனால் சர்வதேச அழுத்தத்தின் பின்னரே கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்வினைக்க ஆணைக்குழுவினை அரசாங்கம் நியமித்தது. ஆனால் இவ் ஆணைக்குழுவினைப் பரிந்துரைகளில் கூறப்பட்டுள்ள பல்வேறு மனித உரிமை மீறல் குற்றச்சாட்டுக்கள் தொடர்பான விசாரணைகளை இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. 2006 ஆம் ஆண்டு திருகோணமலையில் நடைபெற்ற ஐந்து மாணவர்கள் படுகொலை மற்றும் தொண்டு ஊழியர்கள் படுகொலை

தொடர்பாக விசாரணை செய்வதற்காக 2009 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்ட உடய்கம ஆணைக்குழுவினர் (Udalgama Commission) அறிக்கையினை தீண்டகால அழுத்தத்தின் பின்னர் பிரதமமத்திரி ரணில் டிக்கிரமசிங்கா 2015 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 20 ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருந்தார் (Colombo Telegraph, 2015.10.20) அதேநேரம் 2006 ஆம் ஆண்டு மை மாதம் திருகோண மலையில் நிகழ்ந்த ஐந்து மாணவர்கள் படுகொலை யுடன் தொடர்புடைய பள்ளிரொன்று காவல்துறையினர் கைது செய்யப்பட்டாலும் இதுவரை அவர்களின் விசாரணை பூர்த்தியாகவில்லை. (Sri Lanka Brief : 2016.03.16). 2006 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த பதினேழு ஐக்கியநாடுகள் தொண்டு ஊழியர்களின் படுகொலை (The Sunday Times , 2015.10.25) மற்றும் ஊடகவியலாளர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட படுகொலைகள் மற்றும் தாக்குதல்கள் தொடர்பாக இதுவரை விசாரணைகள் தடைபெறவில்லை (Sri Lanka Brief, 2015.06.04). ஆவிரூம் 2015 ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமைகள் பேரவையின் முப்பதாவது கூட்டத்தொடரில் 30/1 இலக்கத் தீர்மானத்திற்கிணங்க இலங்கையில் மனித உரிமைகள், பொறுப்புக்கூறுதல் மற்றும் நல்விணக்கம் என்பவற்றை உயர்நிலையில் செயற்படுத்துவதற்குப் பல பொறிமுறைகள் மற்றும் தொடக்கங்களை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது இதன்ஒருபரிமாணமாகக் காணாமல் போனவர்கள் அலுவலகம் (The Office on Missing Persons - OMP) ஒன்றை 2016 ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் திறுவியது. (Colombo Page, 2016.08.23). மேலும், கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்விணக்க ஆணைக்குழு பரிந்துரை செய்த காணாமல் போனவர்கள் தொடர்பாக ஆராய்வதற்காக 2013 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 15 ஆம் திகதி ஒய்வுபெற்ற மேல்நீதிமன்ற தீயரசர் மக்ஸ்வெல் பரணகம (Maxwell Paranagama) தலைமையில் காணாமல்

போனவர்களின் முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்யும் ஐராதிபதி ஆணைக்குழு (Presidential Commission to Investigate into Complaints Regarding Missing Persons) ஒன்றை அரசாங்கம் திறுவியது. இதன்மூலம் இலங்கையில் உண்மை, நிதி, பொறுப்புக்கூறுதலை உருவாக்க அரசாங்கம் முயற்சித்தது (CPA, 2014) எனலாம். இதன் அறிக்கை 2015 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 20 ஆம் திகதி பிரதமமத்திரி ரணில் டிக்கிரமசிங்காவின்மூலம் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. (Colombo Telegraph , 2015.10.20). இதற்கு மேல் பொறுப்புக்கூறுதல் மற்றும் நல்விணக்கம் தொடர்பாக எவ்வித முன்னேற்றங்களையும் அவதானிக்க முடியவில்லை. சரணடைந்தவர்கள், கைது செய்யப்பட்டவர்கள், தடுத்துவைக்கப்பட்டவர்கள், காணாமல் போகும் சம்பவங்கள் தொடர்பாக விசாரணை செய்வதற்குக் கடந்தகாலங்களில் பல ஆணைக்குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டன. ஆனால் இவ் ஆணைக் குழுக்களின் விதந்துரைப்புக்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் காலதாமதங்கள் அல்லது இழுத்தடிப்புக்கள் அல்லது பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. கடந்தகாலங்களில் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுக்களின் முக்கியமான சிபாரிசுகளைச் செயற்படுத்தாமல் விட்டமை பொறுத்தவரம் மத்தியில் அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்படுகின்ற ஆணைக்குழுக்கள் தொடர்பான சந்தேகங்கள் அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் லியுள்ளது. இத்திலையில் கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்விணக்க ஆணைக் குழுவினர் சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்துதல் தொடர்பாகப் பல கருத்தாடல்கள் பொறுமக்கள் மத்தியில் நிகழ்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. எனவே கடந்தகாலங்களில் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஆணைக்குழுக்களின் செயற்பாட்டில் காணப்பட்ட வெளிப்படாததன்மை மற்றும் நம்பகத்தன்மையில் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் இயல்பாகவே உள்நாட்டு யுத்தத்தின் பின்னர் திறவப்பட்ட ஆணைக்குழுக்களிடும்

அவைகளால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சகல அறிக்கைகள் மற்றும் சிபாரிசுகளில் ஏற்பட்டுள்ளன எனக் கூறலாம்.

3. முன்னோக்கிச் செல்லுதல்

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின சிபாரிசுகளின் அமுலாக்கத்தினை மேற்பார்வை செய்வதற்கான துணைநிதி செயலணி 2012 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் அமைச்சரவையால் நியமனம் செய்யப்பட்டது. சில சிபாரிசுகளை அமுலாக்குவதற்கான முதலாவது தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டம் 2012 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் இச்செயலணியால் வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் புதுப்பிக்கப்பட்ட தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டம் 2014 ஆம் ஆண்டு சை மாதம் வெளியிடப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை மனித உரிமை பேரவை ஆணையாளர் இல்லியங்கனின் முன்னேற்றம் தொடர்பாக துணைநிதியின் செயலாளருடன் 2014 ஆம் ஆண்டு சை மாதம் 20 ஆம் திகதி கவந்துரையாடி, விருந்தார். இதன்போது கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின கணிசமானளவு சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காகட்டப்படும் முன்னேற்றங்களை ஆணையாளர் வரவேற்றிருந்தார். குறிப்பாக மும்மொழிக்கொள்கை, தமிழ் மொழியை உத்தியோக மொழியாகப் பயன்படுத்துதல், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாணாக்கனின் பாடசாலைகளைத் தரமுயர்ந்துதல், பாடசாலைகளில் இடப்பன்முதத் தன்மைமீன் அளவினை அதிகரித்தல், உயர்கல்வியில் சமர்ப்புருவாய்ப்பளித்தல் போன்றவற்றைக் கூறலாம். மிகவும் ஆழமானதும், அகலமானதுமான சிபாரிசுகளைக் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு முன்வைத்தாலும், அவைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில சிபாரிசுகளை மட்டும் அரசாங்கம் செயற்படுத்துவதிலுள்ள நிபாயங்களை அறிந்து கொள்வதில் ஆணையாளர் கவனம் எடுத்திருந்தார். கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள்

மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழு ஏற்குறைய 285 சிபாரிசுகளை முன்வைத்திருந்தது. இதில் ஏற்குறைய 92 சிபாரிசுகளின் செயற்படுத்துகைக்கு மாத்திரமே அரசாங்கம் ஆதரவு தெரிவித்தது. 2013 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் மேலதிகமாக ஏற்குறைய 53 சிபாரிசுகள் அமுலாக்கப்பட்டதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. எனவே, பேரின மட்டத்தில் ஏற்குறைய 285 சிபாரிசுகளில் ஏற்குறைய 145 சிபாரிசுகள் அமுலாக்கப்பட்டன எனலாம். தேசிய செயற்பாட்டு திட்டமிடலின் வரம்பெல்லைக்குள் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல், தரமுயர்ந்துதல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதாக 2012 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் தெரிவித்தது. ஆயினும் இது தொடர்பான முன்னேற்றங்களை இதுவரை (2011 - 2016) அவதானிக்க முடியாமை இதிலேற்பட்ட தோல்வி எனக் கூறலாம். கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின சிபாரிசுகளில் குறிப்பிடப்பட்ட சில சிபாரிசுகள் தேசிய செயற்பாட்டுத் திட்டமிடல் செயலணியின் கவனத்திற்குள்ளாகவில்லை அல்லது அரைகுறையாகக் கவனத்திற்குள்ளான எனக் கூறலாம். உதாரணமாக,

i. (LIRC, P9:73) இல் கூறப்பட்டுள்ள சட்ட விரோத ஆயுதக் குழுக்களிற் கு எதிரான குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரித்து உண்மையினைக் கண்டறிவதற்குச் சரியான விசாரணையொன்று மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், குற்றம் புரிந்த மைக்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் காணப்படுமிடத்து குற்றவாளிக் தெரிதாக நடவடிக்கை எடுத்தல்,

ii. (LIRC, P9:46) இல் கூறப்பட்டுள்ள கடத்தல்கள், வலிந்த அல்லது விருப்பத்திற்கு மாறாகக் காணாமல் போதல்கள் மற்றும் தன்னிச்சையாகத் தடுத்து வைத்தல்கள் உட்பட காணாமல் போன பல ஆட்கள் எங்கிருக்கின்றார்கள் என்பது தொடர்பான குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரணைக்குட்படுத்திக் குற்றவாளிகளைச் சட்டத்தின் முன் நிறுத்துதல்,

iii. (LLRC,P9:2702) இல் இனவாத அல்லது சமய நெருக்கடி அல்லது முரண்பாடு என்பன சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு படைப்பைப்படுத்தலுக்கு இட்டுச் செல்லாமல் தடுப்பதுமற்றும் நல்வினைக்கம், சமாதானத்தைக் கட்டி செயல்படுவதற்கான முயற்சிகள் என்பவற்றை உறுதி செய்தல்.

iv. (LLRC,P9:120) இல் 2006 ஆம் ஆண்டு மாதம் திருகோணமலையில் நிகழ்ந்த ஹிந்து மாணவர்களின், மரணம் 2006 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் திருகோணமலையில் இடம்பெற்ற அரசு சார்பற்ற திறுவனமான ஏரிஸ் இன் 17 பணியாளர்களின் கொலை என்பவற்றுடன் தொடர்புடைய குற்றவாளிகள் பற்றிய புலனாய்வுகள் மற்றும் வழக்கு விசாரணைகள் தொடர்பாக புலனாய்வு செய்வதற்கும் விசாரிப்பதற்குமாக நியமிக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளை நடைமுறைப்படுத்தல்.

v. (LLRC,P9:213) இல் நீதி நிர்வாகத்தில் மக்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையைத் தூண்டு வதற்காக, எல்லாக் குற்றச்சாட்டுக்களும் அவர்களின் அரசியல் தொடர்புகளைப் பொருட்படுத்தாது விசாரிக்கப்பட்டு குற்றவாளிகள் சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்படுதல் என்பவைகளைக் கூறலாம்.

உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்து குறுகிய காலத்திற்குள் நல்வினைக்கத்தை அடைவ தென்பது மிகவும் கடினமானதாகும். நல் வினைக்கம் என்பது பல பகுதிகளைக் கொண்ட சமாதான முயற்சியின் ஒரு பகுதியாகும். நீண்ட காலம் எடுக்கும் நல்வினைக்கம் என்ற இலக் கினை வைத்திருக்கல், சமூக ஒற்றுமையின் சாத்தியமான தொடர்விளைவைத் தவிர்ந்தல் மற்றும் அவை ஆபத்தான அளவினை எட்டுமுள் அளவுகளைத் தணித்தல் என்பன திறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகள் உருவாக்கப்பட்டால் மாதிரிமே சாத்தியமாகும். சட்டத்தை நிலைநாட்டும்திறுவனங்கள்நீதிக்குப்பலும்பான

சம்பவங்களுக்குப் பொறுப்பானவர்களை விசாரணை செய்து நீதியின் முன் நிறுத்தத்தவறியுள்ளன. இத்தவறுகள் நடைபெறாதிருக்கக் காலம் காலமாக அரசாங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பெருமளவில் தொடர்வியடைந்துள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், அவர்களின் நம்பிக்கையினைப் பெறுவதற்கும் உண்மையான நல்வினைக்கம் ஏற்பட முடியும் என்பதை மனநிம் கொள்ள வேண்டும். சரிப்பத தன்மைமற்றும் பரஸ்பர விட்டுக் கொடுப்பு என்பவற்றைச் சித்தனையாகக் கொண்டு மோதல்கள் மற்றும் அதன்பின் விளைவுகளுக்குப் பொறுப்புக்கூறும், குற்றமீழ்த்தவர்களைத் தண்டிக்கும் ஆற்றலும், ஆளுமையுடைய தளவாங்கத்தலும் ஒன்று அரசியல் கவாசாரத்திலிருந்து உருவாக வேண்டும்.

இவ்வகையில் நல்வினைக்கத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின் உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள் தற்பொழுது இடம்பெற்று வரும் நல்வினைக்கச் செயற்பாடுகள் உண்மையானவை, அனைத்தையுமுள்ளடக்கியவை என்று நம்பவும், நம்பிக்கை வைக்கவும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதற்குச் சமாதாரமாகப் பாதுகாப்புப் படைகள், காவல்துறை என்பவற்றினால் பெறும்களுக்குள்ள கத்திரங்கள் தன்விச்சையாகக் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் அல்லது மீறப்படாமல் இருப்பதனையும் அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். உள்நாட்டு யுத்தத்தின் முடிவு சிங்கள, தமிழ், மூஸ்லிம் சமூகங்களுக்கிடையில் ஏழிற்காலத்தில் நல்வினைக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கான பல சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கியுள்ளது. சிறுபான்மை மக்களின் மனக்குறைகளுக்கான தீர்வு மிகவும் தொலைவிலுள்ளது என்ற மனஉணர்வு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் கத்திரம் கிடைத்த காலத்திலிருந்து சிறுபான்மை மக்கள்

தொடர்பாக தனக்குள் பொறுப்புக்களை அரசாங்கம் புறக்கணித்து வருகின்றது என்ற மனக்கவலையும் சிறுபான்மை மக்களிடம் உள்ளது. இது அரசியல் பிரச்சினை என்பதால் இது அரசியல் ரீதியாகவே தீர்க்கப்பட வேண்டும். எனவே இனமோதலின் மூலவேருக்குத் தீர்வு வராததுவதனூடாகவே நல்லிணக்கம் ஏற்படமுடியும்.

கத்திரம், உரிமை, சமத்துவம் சமவாய்ப்பு என்பன வேறுபட்ட சமூகங்களுக்கிடையில் பொது இலக்கினை உருவாக்குவதற்கான கருவிகளாகும். எதிர்காலத்தினைச் சமமாக அணைவரும் பரிசீலனை கொள்ளுதல் என்ற தெவியான சிந்தனையினை விருத்தி செய்வதற்கு அனைத்து சமூகங்களினதும் வலிப்பு அடையாமல். எனவே கடந்தகால இழப்புக்களையும், துன்பங்களையும் பொறுப்பெடுத்து அதனை எடுசெய்வதற்கான துட்பத்தை உருவாக்குவதுடன், சமூக நீதி, சமூக இயல்பு நிலைகளை மீள் நிலைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பினை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நல்லிணக்கத்தினை உருவாக்குவதற்கு மோதல், வன்முறை, நம்பிக்கையின்மை, தப்பெண்ணம், சலிப்புத் தன்மையின்மை போன்றன நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு, வேற்றுமைமீல் ஒற்றுமை காண்கின்ற மனப்பாங்கினை மக்களிடத்தில் வளர்க்கத்தேசியத் திட்டம் தேவைபாடினது. எதிர்காலச் சத்திவினை இத்தருத்தயாராக்கும் தேசியக் கல்வித்திட்டத்தில் இவைகள் யாவும் உள்வாக்கப்பட்டு பாடநூல்களை வெளியிட அரசாங்கம் வினைந்து நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் இரண்டும் உள்தாட்டு யுத்தத்தினால் அழிவுற்று அபிவிருத்தி, பொருளாதாரம் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு என்பவற்றில் பின்னடைந்து மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதிக்கப்பட்ட இவ் இரண்டு மாகாணங்களிலும் ஏனைய பிரதேசங்களைப் போன்று

பாரிய பொருளாதார, அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வரைந்து நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல்கு மத்திய அரசாங்கமும் மாகாண அரசாங்கங்களும் பரஸ்பரம் ஒருவர் மீது ஒருவர் குற்றம் சாட்டுகின்றன. ஆயினும், பெருமிக மீள்கட்டுமானம் மாத்திரம் நல்லிணக்கம், கெளரவம். இறுதி சமாதானம் என்பவற்றைக் கொண்டு வர உதவப்போவதில்லை. உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மனத்துயரங்களையும், இனப்பிரச்சினைகளுக்கான மூலமேற்கணையும் அந்நாள் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட மனக்குறைகளைச் செலிமடுத்து அவற்றைக் குணப்படுத்துதல் நல்லிணக்கத்திற்கான அடிப்படையாக அமைமும் எனலாம். மேலும், யுத்த காலத்தில் துன்பப்பட்ட மக்களுக்கு உண்மையான நீதியையும், நிவாரணத்தையும் வழங்க வேண்டுமாயின் பெருமிக, சமூக, உள, உணர்வுகளைக் கத்திரமாக வெளிப்படுத்துதல் போன்ற சவ்வா நன்மைகளையும் தருகின்ற அணுகுமுறைமையே தற்காலத் (holistic Approach) தேவைபாடும் என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். அரசியல்வாதிகள், அரசியல் பிரமுகங்கள், மற்றும் ஏனையவர்கள் பொருமக்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதற்காக அரசின் அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவார்களாயின், நல்லாட்சிக்கான அரசாங்கம் அவர்களைத் தண்டிக்கத் தயங்கக் கூடாது. அவ்வாறு தண்டிக்கப்படாது விடப்படுமாயின், அது மக்கள் இறைமையினை அவமதிப்பதாகவும், மிக உயர்ந்தளவில் ஊழல் நிகழ்வதற்குமான சத்தர்ப்பமாகவும் அமையும். மேலும், சிறுபான்மையினரின் மனத்துயரங்கள் மீது இது இயல்பாகத் தாக்கத்தைச் செலுத்துவதுடன், இறுதியில் நல்லிணக்கச் செயற்பாட்டிலும் தாக்கத்தைச் செலுத்தும் எனலாம். எதிர்காலத்தில் இனமோதலைத் தடுக்க வேண்டுமாயின் பல்லின சமூகங்களுக்கிடையில் நல்லெண்ணத்தினை உருவாக்கக் கூடிய பொறிமுறையினை உருவாக்கி, இப்பொறிமுறையூடான

தேசக்கட்டுமானத்தினை உருவாக்கச் சிறுபான்மை மக்களை நோக்கி அரசாங்கம் முன்னேறவேண்டும். இதற்கு எடுத்தக் குற்றங்களுக்குப் பொறுப்புக்கூறும் நோக்கில் குற்றமீழ்த்தவர்களை அடையாளம் கண்டு பாராபட்சமின்றி அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். பொறுப்புக்கூறாக்கும், தண்டனைக்கும் அப்பாற்பட்டு இவர்களில்

நல்லினக்கத்தினை உருவாக்க முடியாது என்பதை அரசாங்கமும், சிங்கள மக்களும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதற்குச் சமாதரமாகச் சிறுபான்மை மக்களும் அரசிலும், அரசாங்கத்திலும் தமக்கு இருக்கும் பற்றுதலை (Patriotism) உறுதியாக நிலைநிறுத்தவும், வெளிப்படுத்தவும் தம்மைத் தயார்ப்படுத்த வேண்டும் எனலாம்.

References

1. Asian Mirror, 2017.01.05, URL Available on <http://www.asianmirror.lk/news/item/21660-un-high-commissioner-welcomes-hybrid-court-reconciliation-or-more-jeopardy>
2. Ceylon Today, 13th of September 2016, URL Available on <http://www.ceylontoday.lk/print20160701CT20161030.php?id=5389>
3. Centre for Policy Alternatives, December 2014, A Critique the Presidential Commission to Investigate into Complaints Regarding Missing Persons: Trends, Practices and Implications, URL Available on <http://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2014/12/Dissappearances-COI-Dec-2014-FINAL.pdf>
4. Colombo gazette, January 9, 2017, URL Available on <http://colombogazette.com/2017/01/09/task-force-report-to-add-pressure-at-unhrc/>
5. Colombo Telegraph, 20th October 2015, URL Available on <https://www.colombotelegraph.com/index.php/govt-releases-udalagama-and-paranagama-commission-reports/>
6. Colombo Page, 23rd of August 2016, URL Available on http://www.colombopage.com/archive_16B/Aug23_1471934274CH.php
7. Daily Mirror, 2017-01-11, URL Available on <http://www.dailymirror.lk/122040/Implement-CTF-recommendations-HRW>
8. Daily Mirror, 2017.01.06, URL Available on <http://www.dailymirror.lk/121817/I-have-no-confidence-in-the-CTF-Wijeyadasa>
9. Daily News, 31st of December 2015, URL Available on <http://dailynews.lk/2015/12/31/local/more-land-released-resettlement-jaffna>

10. Global Tamil Forum, January 12, 2017, URL Available on <http://www.global-tamilforum.org/media/press-releases/global-tamil-forum-calls-on-the-sri-lankan-government-to-faithfully-implement-the-recommendations-of-the-consultation-task-force-on-reconciliation-mechanisms.aspx>
11. Human Rights Watch, World Report 2014: Sri Lanka Events of 2013, URL Available on <https://www.hrw.org/world-report/2014/country-chapters/Sri-lanka>
12. Sri Lanka Brief, 03rd of March 2016, URL Available on <http://Srilankabrief.org/2016/03/killing-of-5-students-at-trincomalee-it-must-be-the-stf-who-killed-them-says-hrc-si-report/>
13. Sri Lanka Brief, 04th of June 2015, URL Available on <http://Srilankabrief.org/2015/06/jaffna-press-club-calls-on-the-president-to-investigate-journalist-murders-and-missing-persons/>
14. Tamil Guardian, 2013.02.11, URL Available on <http://www.tamilguardian.com/content/navi-pillay%E2%80%99s-report-sri-lanka-calls-international-investigation>
15. The Sunday Leader, 03rd of July 2016, URL Available on <http://www.thesundayleader.lk/2016/07/03/land-issue-expected-to-be-resolved-next-year/>
16. The Sunday Leader, 2017.01.15, URL Available on <http://www.thesundayleader.lk/2017/01/15/finding-the-truth-the-ctf-way/>
17. The Sunday Times, 25th October 2015, URL Available on <http://www.sundaytimes.lk/151025/news/conclusions-raise-more-questions-on-killings-than-answer-their-whodunit-169181.html>
18. The Telegraph, 15th of February 2012, URL Available on <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/srilanka/9084403/Sri-Lankan-army-agrees-to-probe-war-crimes.html>
19. UN Human Rights Council, A/HRC/RES/19/2, 2012, Nineteenth session, Agenda item 2, Annual report of the United Nations High Commissioner for Human Rights and reports of the office of the High Commissioner and the Secretary-General, URL Available on <https://documents-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/G12/126/71/PDF/G1212671.pdf?OpenElement>
20. UN Human Rights Council, A/HRC/RES/22/1, 2013, Twenty-second session, Agenda item 2, Annual report of the United Nations High Commissioner for Human Rights and reports of the office of the High Commissioner and the Secretary-General, URL Available on <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G13/127/55/PDF/G1312755.pdf?OpenElement>

21. UN Human Rights Council, Promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka : resolution / adopted by the Human Rights Council, 9 April 2014, A/HRC/RES/25/1, URL Available on <https://ilg2.files.wordpress.com/2015/09/hrc-resolution-25-1.pdf>
22. UN Human Rights Council, Promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka : resolution / adopted by the Human Rights Council, 14 October 2015, A/HRC/RES/30/1, URL Available on <https://r2pasiapacific.org/filething/get/2989/HRC%20Res%2030-1.pdf>
23. Vibhasha, A Publication of the Centre for Policy Alternative, January/February 2012, URL Available on <https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2014/11/3rd-Edition-Vibhasha-English.pdf>
24. சுற்றுக் கமிஷன். மட்டியன் மற்றும் நடுவணிக விசாரணை ஆய்வணக்குகளின் அறிக்கை 2011 நடுவணிகம். URL Available on http://www.info.gov.lk/tamil/Tamil_LLRC/LLRC_Main_Report_t.pdf
25. நடுவணிகம் பெயரிடல்களை பற்றிய கருத்துரைகளைக் கண்டறியும் குழுவின் இறுதி அறிக்கை : நிறைவேற்றம் கருக்கமும் பரிந்துரைகளும். 17.11.2016> URL Available on https://www.scribd.com/document/335892936/FINAL-REPORT-OF-THE-CONSULTATION-TASK-FORCE-ON-RECONCILIATION-MECHANISMS-pdf#from_embed?content=10079&cad_group=Online+Tracking+Link&campaign=Skimbit%2C+Ltd.&keyword=ft500noi&source=impactradius&medium=affiliate&irgwc=1